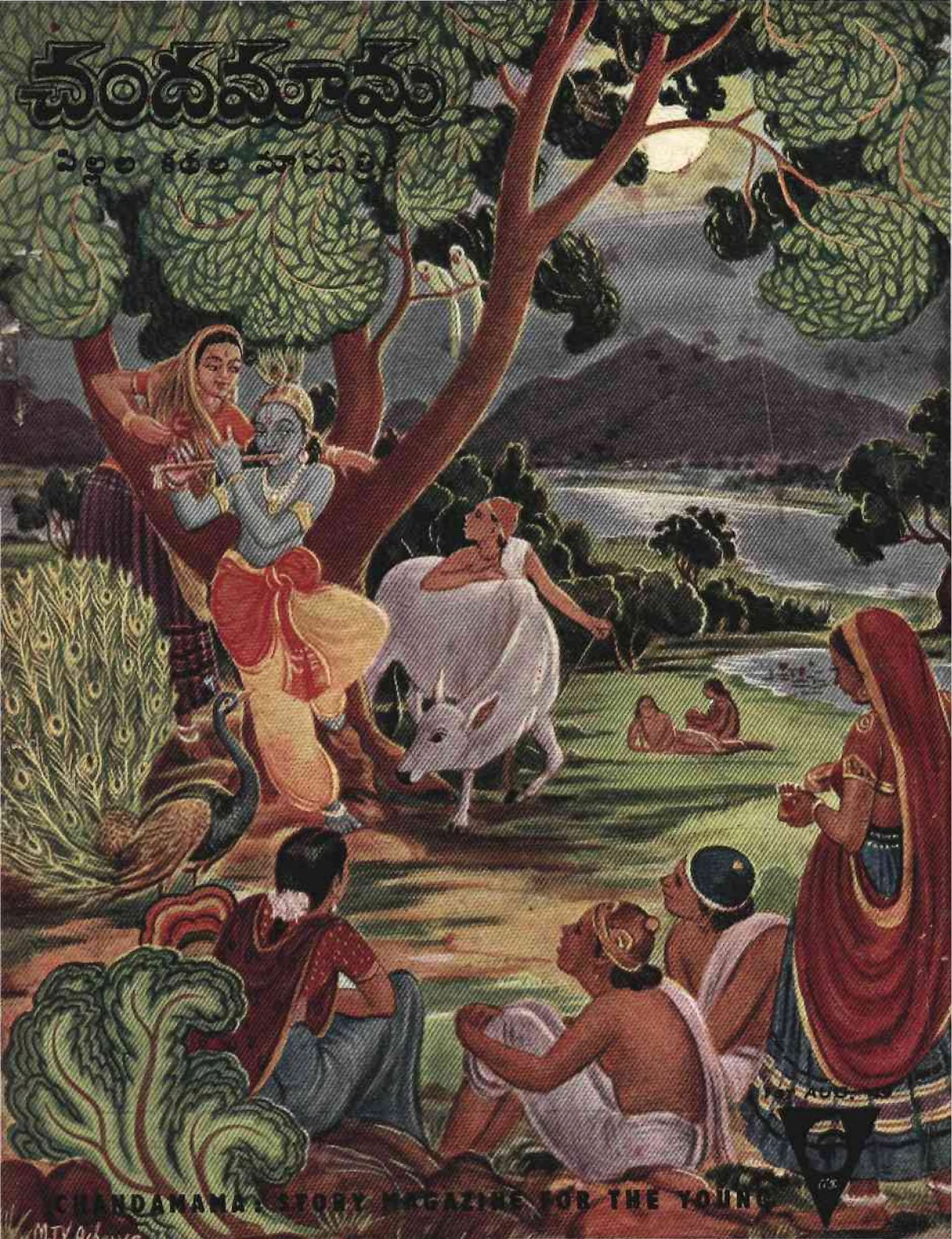

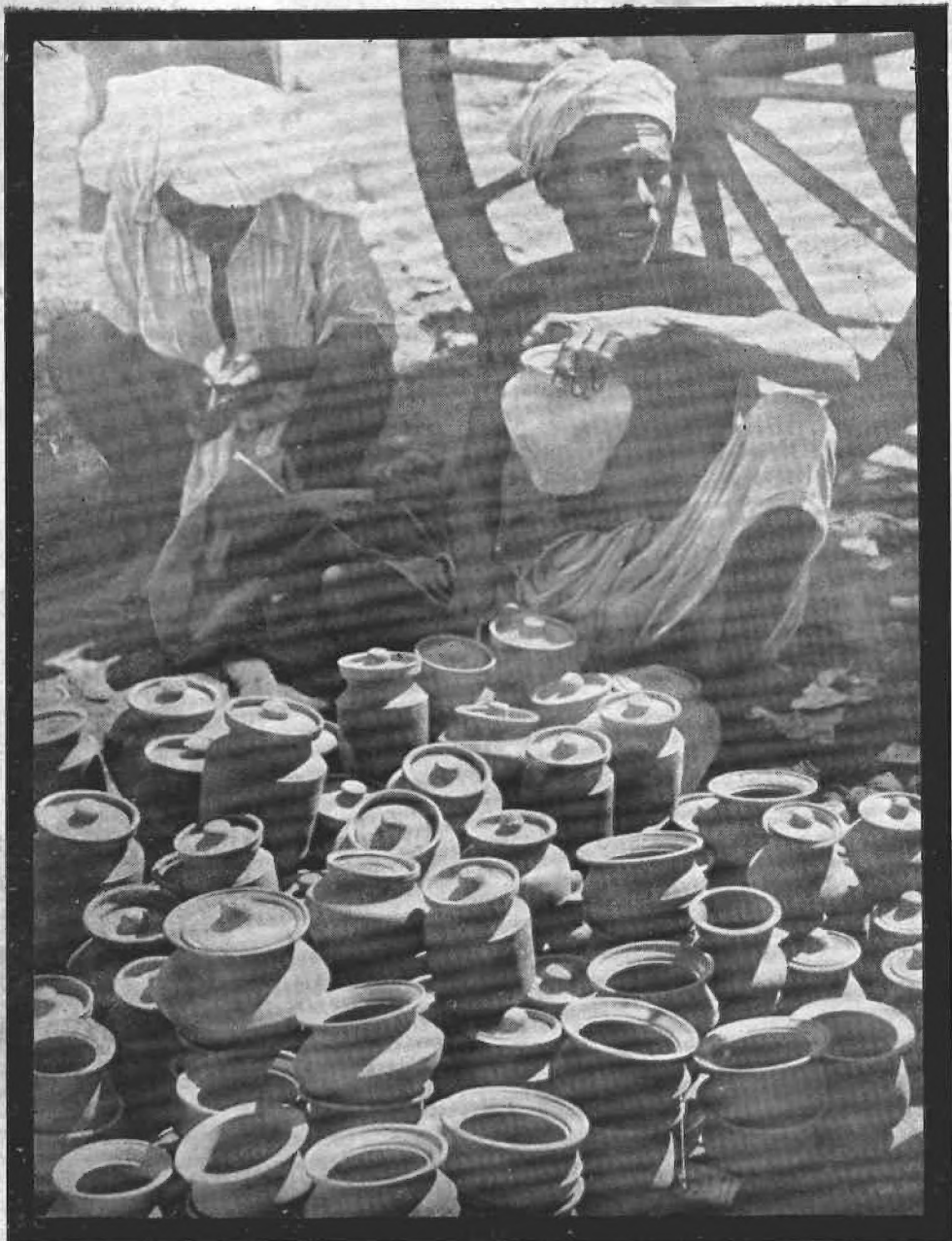
చందమామ

పిల్లల కథల మాసపత్రిక

CHANDANAMA STORY MAGAZINE FOR THE YOUNG

MTV

Chandamama, August '49

Photo. by B. Ranganadham

కు మ్మ రి

ఆగస్టు 6వ తేది

.....అన్ని ముఖ్య
కేంద్రములలో

జువీటర్ వారి క్లెయిర్ కాదల తేక... తేప్పల తేమావల

అద్భుతమైన హాస్య చిత్రరాజము

A GOOD HEARTY COMEDY WITH
PLENTY OF LAUGHS! ADAPTED FROM
SHAKESPEARE'S TWELFTH NIGHT

రామనాథ్ కేఖర్దే
తయారుచేయుబడినది..

పూర్ణా రిలీస్

చందమామ

చందమామ పత్రిక

ఈ సంచికలో యివి
చదువుకోండి

విషయము	పేజీ
గురివి శెట్టి	... 10
దీవన	... 13
బాలనాగమ్మ	... 17
సర్పరాజు	... 25
అన్నదానమహిమ	... 29
వంచక మహాపట్టణం	... 33
బాల తీర్పు	... 39
పువ్వులకోట	... 41
పిల్లల పెంపకం	... 50
ఇంద్రజాలము	... 52

ఇవన్నీగాక పజిలు, చిక్కు
చదరం, చిక్కుబొమ్మలు,
ఇంకా, ఇంకా ఎన్నోవున్నై.

చందమామ ఆఫీసు
పోస్టుబాక్సు నెంబరు . 1686
మద్రాసు . 1.

ఆరోగ్యానికి, రుచికరానికి

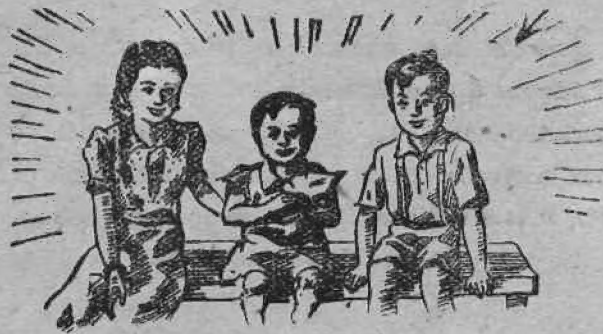
వూజలకు, వివాహాలకు

గడియారం మార్కు
కర్పూరము
ఉపయోగించండి.

గోపాల్ జీ. చాంద్ పి. కి. కొ.
హా. గోవిందప్ప నాయక్ శిథి. మద్రాస్

పిల్లలకు ఒక కథ మనలను పరిశుభ్రముగా ఉంచుకొనుట

అమ్మకు నువ్వుమీద చీముమీద ఇష్టత విర్పడినవిధము,
నేను శుభ్రముగాను, తీకుగాను కనబడిన విధము ఇది.
కాని ఏలాగో మేము ఒంటరిగాయున్న క్షణమందు
దుమ్ముతోను, మురికితోను ఎల్లప్పుడు కప్పబడి
యుందుము. తిరిగి నీళ్లు పోసుకోవటమంటే మేము
అనర్హులమవుతామంటే వాళ్ళము.

అంతట అమ్మ హమాం
నబ్బును కొన్నది. ఇప్పుడు
దుమ్ములో తిరిగిన తర్వాత
నీళ్లు పోసుకోవటమంటే మాకు
నిజంగా ఆనందం.

హమాం నబ్బు పెద్ద బిళ్ల వుష్కలంగా నువననగల
నురుగును యిస్తుంది. మొన్న ఒకరోజున చెప్పకుండానే నువ్వి
వెళ్లి ముఖం కడుక్కుంది. తీమా
నేను అదే మొదలు పెట్టాము.

హిందూదేశపు జనులు మక్కువతో వాడేనబ్బు

ది తాతా ఆయిల్ మిల్స్ కంపెనీ లిమిటెడ్
వారిచే తయారుచేయబడినది

పూర్తిగా తగ్గింపు ధరలు

(కొద్దిరోజులకు మాత్రం)

ఈ క్రింది పుస్తకాలలో మీకు కావలసినవి ఏవైనా పోస్టుఖర్చులు లేకుండా చౌకగా తెప్పించుకోవచ్చును. 6-14-0 మనియార్డరుచేసిన 8-0-0 లు విలువగల పుస్తకాలు, 9-14-0 మనియార్డరుచేసిన 12-0-0 లు విలువగల పుస్తకాలు పోస్టుఖర్చులు మేమేభరించి పంపుతాము. వి. పి. లు చెయ్యము. మీకు కావలసిన పుస్తకాలకు 6-14-0 కాని, 9-14-0 కాని ముందుగా మనియార్డరుద్వారా పంపండి. పుస్తకాలు రిజిస్టరు పోస్టులో పంపుతాము.

విషాదం	[వలం] వ్యాసాలు	1 0	విక్టం పెళ్ళి [సోమంచి] నాటకం	0 12	
ఆనందం	1 0	కళ్యాణి	0 12
త్యాగం	.. నాటకం	1 8	జ్యోతిర్మయి [అ. వెం. నర్సు]	..	1 0
జయదేవ	1 0	తీర్పు [ధనికొండ] కథలు-నాటికలు	0 12	
శకాంక	1 0	పెరిపు [కప్పగంతుల] కథలు	1 0	
సావిత్రి	0 12	ఋణవిముక్తి	1 0
పురుష	1 8	అనావీంర్ [సోరీన్]	..	0 12
నాటికా గుచ్ఛం	1 4	ఈస్ట్ లిన్ [హెన్రీవుడ్] నవల	2 0	
డిలెక్టివు	[చక్రపాణి అనువాదం]	0 12	చచ్చిపోయిన మనిషి [పద్మరాజు]	..	0 12
ఉదరనిమిత్తం (మైత్ర)	.. నాటకం	1 0	పొగడదండ [కొ. పద్మావతి]	..	0 12
ప్రణయరోగులు	[కుటుంబరావు] నాటకం	1 0	సిపాయి కథలు [శివ్ట్లా]	..	0 12
అరిజేరిన ఫుటం	.. విదేశకథలు	0 12	మూగజీవాలు [గోఖలే]	..	1 4
వీరకాయ పీఠ	[కృష్ణమూర్తి] కథలు	1 0	చుక్కలూగితలూ [ఎం.ఎన్.మూర్తి] కథలు	1 0	
మారోమేము	1 0	హర్ హౌసెన్ [గద్దె లింగయ్య] నవల	1 0	
ప్రైడ్ & ప్రెజిడిస్	1 0	స్వప్నవాసవదత్తము [కాటూరి] కావ్యం	0 12	

యువ బుక్ డిపో

పోస్టుబాక్సు నెంబరు: 1686, మద్రాసు, 1.

కో-ఆప్ టెక్స్ కే ఈ ఆహ్వానము

కో-ఆప్ టెక్స్ చేనేత వస్త్రాల ప్రసిద్ధి

ఉన్నతమైన నాణ్యము, మన్నిక,
అందము ;

పక్కా రంగులలో ముచ్చటైన
సరిక్రొత్తరకాలు ;

రాష్ట్రమంతటాగల 63 విక్రయశాలల
ద్వారా సులభముగా దొరకటము ;

ఉత్పత్తి కేంద్ర ధరలకే
వినియోగదారులకు
అభ్యుపదటము.

ధరల తగ్గింపు
అవకాశాన్ని వినియో
గించుకునేందుకు
నేడే కొనండి.

కో-ఆప్ టెక్స్

మేలైన చేనేత వస్త్రాలు

“మద్రాసు హోండ్ లాం వీవర్స్ ప్రొవిన్సియల్
కో-ఆపరేటివ్ సొసైటీ లిమిటెడ్
“హోల్ వేస్ గార్డన్స్” 34 పొంథియన్ రోడ్, ఎగ్మూర్, మద్రాసు.

వేసవికి

హాయి గొలిపే దుస్తులు
కావాలి సుమా.

మీకు, మీ పిల్లలకు

ఆనందమూ, సొగసూ

యిచ్చే

బి.డి.యం.కంపెనీ

[కె.హెచ్.వ్యాపారాపు అండ్ సన్స్]

బెంగళూరు వారి

SAMSON'S
DRESSES

మన్నిక గల దుస్తులను
నిత్యమూ వాడండి

అర్గనైజర్లు :

అంధ్రకు :

జి. వెంకటప్పయ్య అండ్ సన్స్,
గాంధీనగర్, బెజవాడ.

నిజాముకు :

ప్రెండ్స్ ఎంపొరియం,
27, ఘాన్ మండి రోడ్, సికింద్రాబాదు.

డోంగ్రే గారి

బాలామృతం

బలహీనమైన నిద్రలకు వృద్ధియున్న.
పండ్లు మోరిచేసినప్పుడు అయ్యే విరేచనములు
నిలిపి, బలమును, ఆరోగ్యము నిచ్చును.

K.T. Dongre & Co. BOMBAY - 4

స్థాపితం : 1825

యింగువ

రామానుజం శెట్టి

మిక్కిలి ప్రసిద్ధిచెందిన యింగువ,
వాసన వక్కపాడి, పలనరుకుల
వ్యాపారము.

నెం. 285, రాశప్ప శెట్టి వీధి, మద్రాసు - 3

ప్రొప్రయిజర్లు :

కూ. మణివాళ శెట్టి &

కూ. అశ్వారు శెట్టి

రు. 500 బహుమానము ఉమా గోల్డు కవరింగు వర్క్సు

ఈ మా మహల్ :: మచిలీపట్నము
ఉమా గోల్డు కవరింగు వర్క్సు పోస్టాఫీసు.

అనలు బంగారు రేకు లోహము పైన అంటించి (Gold Sheet Welding on Metal) తయారు చేయబడినవి. కాదని రుజువు చేసినవారికి రు. 500 బహుమానమివ్వబడును. మేము తయారు చేయు ప్రతివస్తువు పైకి ప్యాకింగు పైన "ఉమా" అను ఇంగ్లీషు అక్షరములు గుర్తించి కొనవలెను. బంగారు వన్నె 10 సంవత్సరములు గ్యారంటీ.

పరీక్ష చేయగోరువారు ఉమా ఆభరణములను మహా ద్రావకములో వేసిన 5 నిమిషములకే బంగారము రేకు వెడలివచ్చును. ఈ విధముగా పరీక్ష చేసినవారు అనేకమంది మాకు నర్తనకేట్రులు యిచ్చియున్నారు. 800 దీబయినల క్యాటలాగు ఉచితముగా పంపబడును. ఇతర దేశములకు క్యాటలాగు దరలమీద 25% అధికము.

N.B.—వస్తువుల వి. సి. పార్శిలు చార్జీ 0-15-0 మాత్రమే అగును.
Tel: "UMA" MASULIPATAM.

గ్యారంటీ స్టైల్స్ లెస్ స్టీల్ పాత్రలు మాసిపోవు, ఎప్పుడు కాంతిగా నుండును. చౌక, అందమైనవి.

లోటాలు, డబాలు, టిఫన్ కారియర్లు, కప్పులు, అడుగుసెట్లు, స్నూన్లు, ప్లేట్లు పచ్చడికిన్నం సెట్లు, జెల్లీగంటెలు, అన్నకుట్టి వగైరా ప్రతియింటికి, హోటలుకు కావలసిన పరీకరములన్నియు దొరకును. ఇవి వ్యాపారస్తులందరివద్ద దొరకును

మా షోరూమును సందర్శించండి

498, మింటస్ట్రీట్, మద్రాసు - 3

తయారుచేయువారు
ఇండియన్ మెటల్ & మెటల్రికల్ కార్పొరేషన్
498, మింటస్ట్రీట్ :: మద్రాసు - 3

హిందీ చందమామ

ప్రథమ సంచిక

ఎన్ని కయిన కథలతో

ఎంతో ఆకర్షవంతంగా

ఆగస్టు నెలలో వెలువడుతోంది

విడి సంచిక 0-6-0

సాలు చందా రు. 4-8-0 మాత్రమే

నేడే చందాదారులుగా చేరండి

ప్రతిచోటా విజంట్టు కావాలి

యూ. పి., సి. పి., బీహార్, రాజాస్థాన్, ఉత్తర పంజాబ్
ప్రదేశాలకు జిల్లావారీగా విజంట్టు కావాలి. విజంట్టుకు మంచి
కమిషన్ యివ్వబడును.

విజన్సీ నిబంధనలకొరకు నేడే వ్రాయండి.

చందమామ పబ్లికేషన్సు

పోస్టుబాక్సు నెం. 1686

మదరాసు - 1

చందమామ

పిల్లల కథల మాస పత్రిక

సంపుటి 5
సంచిక 2

సంకలకుడు : చక్రపాణి

ఆగస్టు
1949

నమో పతాక !

[సుంకర రామమోహనరావు, గుంటూరు]

నమో పతాక - నమో పతాక

వీర పతాక - ధీర పతాక

వీరుల ధీరుల - విజయ పతాక

కర్మవీరుల కదనభూమిలో

అఖిల దేశముల కాదర్శముగ

ధర్మప్రబోధము చేయు పతాక

శాంతిని చాటే శ్రాంతి పతాక

నమో పతాక - నమో పతాక

వీర పతాక - ధీర పతాక

వీరుల ధీరుల - విజయ పతాక

గురివిశెట్టి

చిమలు దూరని చిట్టడవిని నొక
చిన్న తమాచా జరిగింది.
గారె లమ్ముకొను గుర్విశెట్టి యా
దారిని బడిపోతుండంగా
"పెళ్ళ పెళ్ళ విడుచుకు తింటూ" నంటూ
పెద్దపు లడ్డము పచ్చింది.

గుండెలు గుబగుబ లాడి కోమటి
గురవయ దండము పెట్టాడు;
"ముందీ గారెలు తిను నన్నాపై
తిందుగాని లె" మ్మన్నాడు.

కారుషలంతట బుట్టెడు గారెలు
కనక విరుచుకు తింటూనే,
లొట్టలు గొడుతూ "రజిలాగే
బుట్టెడు తప్పక తే" మ్మంది.

"సత్తము బాబ" య్యంటూ కోమటి
సెట్టిలాగే చేస్తుంటే,
గ్రుక్కలు మింగుతు పులికడనుండే
నక్కకు పిట్టము గట్టింది.

కోమటి గారెలు తెస్తుండంగా
కొంకొరలాడుతు చూచింది;
"వినము గలిపి తెస్తుక్కా" డంటూ
నసుగుతు పులితో చెప్పింది.

రచన :
'ఏటుకూరి'

"కలిపాడో లేదో మనకేలా
తెలియడ?" మని పులి యడిగింది.
"నే దిని తేలుస్తామా" డంటూ
"ఏదీ బుట్టిటు తె" మృంది.
బుట్టెడు గారెలు పొట్టనడ దిని
కొట్టినట్లు పడిపోయింది.

క్రోల్పులి వెంటనే గాండ్రు గాండ్రుమని
గుర్విసెట్టి పై దూకింది.
గురివిసెట్టి దండము పెడుతూ 'నా
కొరికొకట పను"మన్నాడు.

"చచ్చేటప్పుడు మాపూర్వుల కా
చారమొక కేడిందండి;
నక్క గుండె తినిగాని చావరి
యొక్క ముద్దు చెల్లించండి."

"కానీ తె" మృని పులినిలబడగా
కత్తి లాగుతున్నాడతడు.
నక్కకు తత్తరపుట్టి దతనికి
చిక్కకుండ పరువెత్తింది.

"తస్సాగొయ్యం" టూ పులిదానిని
తలుముకుపాయిం దెచ్చటకో;
"చచ్చిందర నాకొండె"ని గుర్వయ
చక్కా యింటికి చేరాడు.

అ ట్ట మీ ది బొ మ్మ

గోప, గోపికలతో సహా గోకులం ప్రజలందరూ బృందావనం చేరుకున్నారని కిందటిసారి చెప్పాము. బృందావనం చక్కటి ప్రదేశం. ఎక్కడ చూచినా పంట పొలాలే. ఎక్కడ చూచినా పచ్చిక బీడులే. ఏ పక్క చూచినా గోవర్ధనగిరిపంటి కొండలూ, లోయలూ, ఎల్లప్పుడూ వ్రవహించే జీవనదులూ - వీటన్నిటినోనూ బృందావనం కలకల్లాడుతూవుంటుంది.

అటువంటి బృందావనంలో శ్రీకృష్ణుడు పొన్నచెట్టుపైన కూరున్చి మురళి వాయిస్తూ ఉండేవాడు. చిన్నారి కృష్ణుడు వాయించే ఆ మురళి పాట వినటానికి గోవులూ, గోపికలూ అందరూ అతనిచుట్టూ గుమిగూడేవారు. ఆ మురళిగానం విని తన్మయులైపోయేవారు.

చిన్నారి కృష్ణుడు మురళి వాయిస్తూవుంటే, పశువులు, లేగలు మేత మానివేసి వచ్చి అతని పాట వినేవి. ఆ పాటకు ఉత్సాహంకొద్దీ నెమిళ్లు పురివిప్పి నృత్యంచేసేవి. ఆదిశేషులు అలకించటానికి వచ్చేవి.

ఈవిధంగా చిన్నారి కృష్ణుడు, వెన్నెల రాత్రులలో, యమునానదీ తీరాన మురళి వాయిస్తూ గోవులతో, గోపికలతో కలిసి నృత్యం చేసి, వినోదించేవాడు. శ్రీకృష్ణుడు చేసే నృత్యాలలో 'రాసక్రీడ' ఎక్కువ అనంద మిచ్చేది. ఈవిధంగా, అవతారమూర్తి అయిన శ్రీకృష్ణుని సమక్షమందు ఉన్నంతసేపూ బృందావనంలో ఉండే పిల్లలూ, పెద్దలూ మాత్రమే గాక, పశుపక్ష్యాదులు సయితం పరవశత్వం చెంది ప్రపంచమే మరిచిపోయేవారు.

పూర్వం ఒకప్పుడు నేపాళదేశాన్ని భద్రకు డనే రాజు పాలిస్తుండేవాడు. ఆ రాజుకు పురోహితులన్నా, జ్యోతిష్కులన్నా గౌరవం ఉండేది కాదు. పురోహితులు పెట్టే సుము హూర్తాలుగాని, జ్యోతిష్కులు చెప్పే ఫలితాలుగాని జరుగుతాయని ఆయనకు నమ్మకంలేదు. వ్రళ్ళు చెబుతామని వారి ఆస్థానానికి ఎవళ్ళువచ్చినా, వాళ్ళను తేలికగా మాటాడి, గేలిచేసేవాడు.

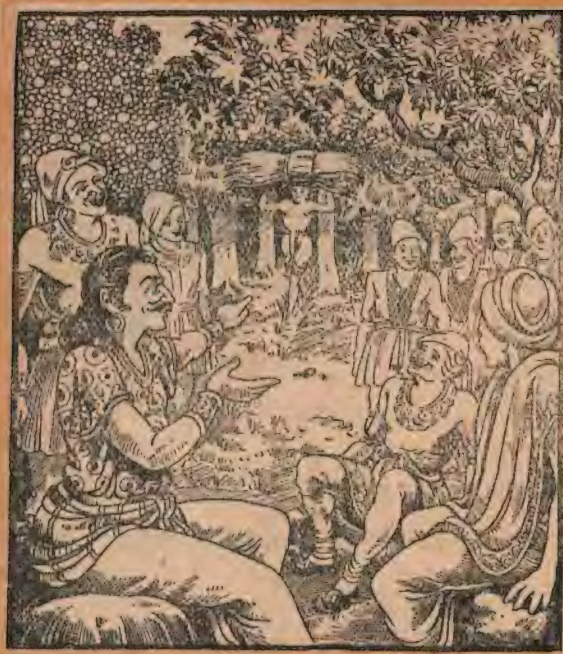
ఒకనాడు రాజు వేటకు వెళ్ళేడు. ఆయనతోకూడా మంత్రి, పురోహితుడూ, సేనాధిపతి మొదలైనవాళ్ళంతా బయల్దేరారు. ఇంక వేటకాళ్ళూ, కుక్కలూకూడా వెళ్ళినవని వేరే చెప్పేదేమిటి?

వాళ్ళంతా అడవి దారిని పట్టి పోతోంటే గోరువంక ఒకటి రివ్వుమంటూ ఎగిరివచ్చి పక్కనున్న ఓ చెట్టుమీద వారి, 'కయిక్, కుయిక్' అని కూసింది. రాజు,

పురోహితుని కిసి చూసి, 'ఏమండీ శాస్తుల్లుగారూ, అపక్షి పలుకునకు అర్థం ఏమిటండీ?' అని అడిగేడు.

ఆ శాస్తుల్లుగారికి పక్షి భాష వచ్చు. అందుకనే ఆ రాజుగా రాయన్ని అలా అడిగాడు. 'చూద్దాం, ఏం చెబుతాడో' అని అందరూ ఆయనవైపే చూస్తూవున్నారు. ఆ పురోహితుడు కాస్తేపు అటూకటూ చూసి, దూరాన కొండపక్కనుంచి గడ్డి కోసం కొడవలి చేతపట్టుకొని వెడుతోన్న ఓ కాపు కేసి వేలెట్టి చూపి, 'ప్రభూ! చూచారా, ఆ వెళ్లే కాపుని? అతడు దారిలో పాము కరిచి చచ్చిపోతాడని యీపక్షి చెబుతోంది' అన్నాడు. ఆమాట విని రాజు అదెంత వరకు సజ్జమో చూద్దామని వేట మానేసి, తన పరివారంతో ఆ చెట్టుకిందే అగేడు.

మరి కాస్తేపక్షికి ఆ కాపు పెద్ద గడ్డి మోపు కట్టి నెత్తిపైన మోసుకొని, ఆ కొండ

పక్కనుంచే తిరిగి వస్తూ, అక్కడ వాళ్లందరికీ ప్రత్యక్షమయ్యాడు.

ఎవ్వడయితే కాపు తమ కంటికి కనబడ్డాడో, అవెంటనే పురోహితుడు చెప్పినది వట్టి బూటకము, అడిగినదానికి ఏదో ఒక జవాబు చెప్పకొవాలికదా అని చెప్పేశాడు కాని, వాడిమొహం వాడికి శాస్త్రమేమిటి తెలుసు? అని రాజుగారూ, పరివారమూ తమలో తాము అనుకొని, ఇక అక్కడ నించి వారు పురోహితుణ్ణి ఇష్టమొచ్చినట్టు వేళాకోళం చేయడానికి ప్రారంభించారు.

రాజు పురోహితుణ్ణి చూసి, హేళనగా నవ్వుతో, "ఎమండి శాస్త్రుల్లుగారూ, చచ్చిన

వాళ్లెక్కడైనా తిరిగి రావటం విన్నారూ? ఆ కాపు చచ్చిపోతాడన్నారే! చూడండి, మోపుతో ఏలా వస్తున్నాడే! ఒక వెళ్ళ యమ దూతలకు ఏమైనా లంచం పెట్టి చావు తప్పించుకున్నాడంటారా! లేకపోతే, 'పెళ్ళాం విల్లలతో చెప్పిరాలేదు, వాళ్ళతో చెప్పకుండా చచ్చిపోతే వాళ్ళు గొలపెడతారు కనుక చెప్పి వస్తాను' అని మృత్యు దేవతకు నచ్చ బెప్పి వస్తున్నాడంటారా? మాట్లాడవేమయ్యా! పొము కరిచి కాదూ చచ్చిపోతాడన్నావు! ఏమైందంటారు అవిషమంతా! ఇతగాడి చెమటకి కరిగి పోయిందా! లేక అపక్షి మతి చెడిపోయి తప్పు చెప్పిందా? సెలవియ్యండి!" అన్నాడు. రాజుకుమల్లేనే తగ్గినవాళ్ళు కూడా ఆ శాస్త్రుల్లుని ఎగతాళిచేశారు. 'పక్షికి కాదు మతిపోత! శాస్త్రుల్లుకే!' అన్నాడు సేనాధిపతి.

ఆత్మవిశ్వాసంగల శాస్త్రి మాత్రం ఆ మాటలు వినిపించుకోలేదు. చెక్కు చెదరకుండా తిరిగి వస్తున్న ఆ కాపును చూసి, మనసులో ఇలా అలోచించుకొన్నాడు:

'నేటివరకు నేను చెప్పినమాట ఒక్కటి పొల్లుపోలేదు. నా నోటివెంట ఏమాట

వచ్చినా, అది అమోఘంగా జరిగితిరేటట్లు
నా ఇష్టదేవత నాకు ఎరమిచ్చివున్నదే. ఆ
ధైర్యంతోనేకద నేను, జ్యోతిషమంటే
గౌరవంలేని ఈ రాజువద్ద మనులుకు
రాగలుగుతున్నాను. మరి, ఈ రోజున
నా మాట ఫలించకపోవడానికి కారణ
మేమై వుంటుంది? అని అతనిమనసులో
అనేకమయిన ఆలోచనలు పుట్టితీరాయి.

పోతున్న ఆ రైతును పిలిపించి, 'అబ్బీ,
అమోఘ ఓమాటు దిలపుకో చూద్దాం'
అన్నాడు. వాడు 'ఎందుకు చెప్పా?'
అనుకుంటూ, మోపు క్రింద పడేశాడు.
'మోపు విప్పు' అన్నాడు శాస్త్రులు. 'ఏమిటో
ఈ పక్షి?' అనుకుంటూ అందరూ
చూస్తోండిగా ఆ కాపు మోపు విప్పేడు.
విప్పేటప్పటికి అందులో పాము తల
ఒకటి, తోక ఒకటి కనపడ్డాయి!

'బాబోయ్!' అంటూ ఆ కాపు భయంతో
ఒక్క గెంతు గెంతేడు. శాస్త్రి ఆ కాపుతో
'భయపడకొయ్. ఈ పాము నన్ను చంప
డానికొచ్చి, నీ కొడవలివల్ల తెగి వచ్చి
పోయిందని ధైర్యం చెప్పాడు.

ఆప్పుడు పురోహితుడు తన మాట నెగ్గి
సందుకు విజయగర్వంతో రాజువెపు

అయిన పరివారము వేపు తిరిగి : 'ప్రభూ !
మాశారా శాస్త్రమంటే ఏమిటో, మహిమ
అంటే ఏమిటో! విజయందు నమ్మిక లేని
వాళ్ళను ఎంతకని శ్రమపడి నమ్మించ
గలిగిము? ఇప్పుడు ఎలినవారు ప్రత్యక్షింగా
పట్టువలతో కళ్ళారా చూచారు గనక సరి
పోయింది. లెకపోతే శాస్త్రాలకు విలువ
ఏమున్నది? ఇష్టమంటే నమ్మవచ్చు
లేకుంటే మానెయవచ్చు కాని శాస్త్రాలను
దూషించటంమాత్రం న్యాయం కాదు''
అని చెప్పాడు.

శాస్త్రి చెప్పిన ఈ మాటలకు రాజు
స్పృహించిపోయాడు.

చందమామ

రాజు తొందరపడి పురోహితుణ్ణి హేళన చేసినందుకు పశ్చాత్తాపపడ్డాడు. ఆయనతో బాటు తక్కినవాళ్ళుకూడా వెంటనే లెంపలు వేసుకున్నారు. కాని రాజుకి వాళ్ళకి కూడా ఓసందేహం మాత్రం తీరలేదు. రాజుగారే అడిగేశారు: 'ఐతే శాస్త్రిగారూ, ఈరోజున ఏదికి ఈ గండం తప్పింది అంటే ఏదో కారణం ఉండాలి కద. అది ఏమంటారు?'

'ఉండాలి, ఏడీ రోజున గొప్ప పుణ్యం ఏదో చేసి ఉండాలి... ఏమబ్బీ! ఈవేళ విశేషమేమైనా జరిగిందా?'

పురోహితుడు అలా అడిగేటప్పటికి ఆ కాపు "బాబూ, నేను గడ్డికోసం బయల్దేరి వస్తాంటే కొండ మొనవద్ద చెట్టుకింద ఓముసెలాయన ముక్కు మూసుకుని జపం చేసుకుంటున్నాడు. ఆయన్ని చూసేటప్పటికి బుద్ధిపుట్టి దణ్ణంపెట్టేను. ఆయన 'పది కాలాలపాటు బతుకు'

అని నన్ను దీవించారు. అంతకన్న విశేషం ఏమీ జరగలేదు" అని చెప్పేడు. పురోహితుడు, "ప్రభూ, విన్నాడుకదా. ఆ వృద్ధుడి దీపనవల్ల ఈ కాపు పాముగండం తప్పి బయటపడ్డాడు" అన్నాడు.

శాస్త్రికి రాజుగారికి కాపు సమస్థారాలు పెట్టి, మోపు నెత్తినపెట్టుకుని తన యింటికి చక్కా పోయాడు. పెద్దల దీపనలో ఇంత మహిమ ఉందని తెలుసుకొని రాజు నాటి నుంచీ పెద్దలంటే ఎంతో గౌరవంగా చూడడం మొదలుపెట్టేడు.

నాటినుంచీ మన పురోహితునిమాట అంటే రాజుకు పూర్తిఅయిన సమ్మతం కుదిరింది. మరి ఎన్నడూ జీవితంలో ఆయనను హేళన చేయలేదు. పురోహితునికే గాకుండా, తన్ను ఆశ్రయించి వచ్చే తక్కిన జ్యోతిష్కులకుకూడా ఆస్థానంలో మంచి సన్మానం జరుగుతూవుండేది.

బాలనాగమ్మ

పులి, నక్క యిలా మాట్లాడుకో సాగినై.

"పులిబావా, పులిబావా! నాకు రేపు పండగ. రాచకురుపుతో ఆరునెలలనుంచి బాధ పడుతున్న చిలుకవాదిపట్నం రాజు కూతురు రేపు కడతేరుతుంది. నాకు మంచి విందు." అన్నది నక్క.

"నక్కబావా! ఈ రాచకురుపుకు మందే లేదా?" అన్నది పులి.

"లేకేం? ఈ దేవళంమీద ఏడాకుల మొక్క ఒకటి ఉన్నది. ఈ ఆకులు తురుపుమీద వేసికట్టి మూడేనాడు తిని చూస్తే కురుపెక్కడ పుట్టిందో ఎవరూ కనుక్కోలేరు" అన్నది నక్క.

ఈమాటలు విన్న బాలుడు తెల్లవార గానే లేచి దేవళంఎక్కి దానిమీద ఉన్న మొక్కకుగల ఏడాకులూ కోసుకుని ధట్టిలో విగించి కట్టి బారెడు పొద్దెక్కే

వరకల్లా చిలుకవాదిపట్నం చేరి పూట కూళ్ళపెద్దమ్మ ఇంటికి వెళ్లాడు.

"పెద్దమ్మా, వరహా ఇస్తాను త్వరగా అన్నం వెండిపెట్టు" అన్నాడు బాలుడు.

"అయ్యో, నాయనా! ఇప్పుడు అన్నం పండేటట్టుగా ఉన్నదా? మా రాజు కూతురు రాచకురుపు లేచి కిందట్టూ మీదట్టూగా ఉంది. నేను త్వరగా అక్కడి కెళ్ళాలి. నువ్వు ఇంకెక్కడైనా భోజనం చూసుకో" అన్నది పూటకూళ్ళ పెద్దమ్మ.

"నాకు ఇంత తిండి పెడితే మీ రాజు కూతురి వ్యాధి నేనే నయం చేస్తాగా?" అన్నాడు బాలుడు.

"మహామహా వైద్యులు కుదర్చనిదాన్ని నువ్వు కుదుర్చుతావా? అంతఅకలిగాఉంటే చద్ది అన్నంఉంది తిను" అంటూ పెద్దమ్మ బాలుడికి రాత్రి మిగిలిన అన్నం పెట్టింది.

"చందమామ"

“పెద్దమ్మా, ఓతేకూడా నేను కోటలోకి వచ్చి రాజుకూతురుకు వైద్యం చేస్తాను. నన్ను తీసుకుపోతావా?” అని అడిగాడు బాలుడు.

పెద్దమ్మ సరేనన్నది.

అప్పటికే రాజుకూతుర్ని కింద పెట్టే శారు. వైద్యులు నాడి ఓబిస్తున్నదన్నారు. బాలుడు రాజుగారితో రాజుకూతురి వుండు చూపించమన్నాడు. మహా మహా వైద్యులు ఏమీ చేయలేక పోయినారు గాని ఈ కుర్రవాడు చేస్తాడా అని అనుకుంటూనే రాజుగారు బాలుడికి తన కూతురి వుండు చూపించాడు. బాలుడు ధట్టిలోనుంచి

ఏడాకులూ తీసి, వుండు కడిగించి దాని మీద ఏడాకులూ వేసి కట్టు కట్టించాడు.

కిందపెట్టిన రాజుకూతురు ఎంతకూ చావలేదు. వైద్యులు నాడి చూసి, “ఇంకా ప్రాణం ఉంది. ఇవాళకు ఫరవాలేదు.” అన్నారు. రెండోరోజుకూడా నాడి ఆరు తూనే ఉంది. రాజుకూతురు ఇంకోరోజు కూడా బతుకుతుందన్నారు వైద్యులు.

మూడో రోజు తెల్లవారి బాలుడు రాజుకూతురి కట్టు విప్పించాడు. కురుపు జాడ లేదు. అందరూ ఆశ్చర్యపోయినారు. “నిన్ను ఈశ్వరుడే పంపాడు. నువ్వు సామాన్యుడివి కావు.” అన్నాడు రాజుగారు బాలుడితో. ప్రజలంతా సంతోషం పట్టలేక బాలుణ్ణి చూడటానికి ఎగబడ్డారు. అందరూ చూడగలందులకు రాజుగారు తన కుమార్తెనూ, బాలపద్మిరాజునూ పల్లకిలో ఎక్కించి మేళతాళాలతో ఊరు అన్ని వీధులూ ఊరేగించాడు.

పదిహేను రోజులు బాలుడు రాజుగారింట గడిచి, శలవు ఇప్పించమని అడిగాడు.

“నాయనా, నా కూతుర్ని బతికించావు. దాన్ని నువ్వే పెళ్ళాడు” అన్నాడు రాజు.

బాలుడు తన వృత్తాంతమంతా చెప్పి, “నాగళ్ళపూడి గట్టున మాయలఫకిరు చెరలో ఉన్న మా అమ్మను విడిపించి వచ్చేటప్పుడు నేను మీ ఆమ్మాయిని పెళ్ళాడతాను.” అని రాజాగారిచ్చిన నగలూ అవీ పుచ్చుకొని బయలుదేరి నయనవాడిపట్నం చేరాడు. అక్కడ భోం చేసుకుని నాగళ్ళపూడి గట్టుకు వచ్చాడు. దూరాన మసిమ కోట కనిపిస్తున్నాయి.

“ఆ మసిమలో నేగదా మా అమ్మ చెర ఉన్నది! ఆ కోటచుట్టుగదా మాతండ్రులు శిలలైనారు!” అనుకున్నాడు బాలుడు.

బాలు డీవిధంగా నాగళ్ళపూడిగట్టు సమీపిస్తూ ఉండగా, మాయలఫకిరు ఆ గట్టుమీద కాపలా ఉంచిన పాలిమేరశక్తి అతన్ని చూసింది. పదహారేళ్ళ బాల కుమార్తె వెషం ధరించి తక్కుతూ తారుతూ ముసిముసినవ్వలు నవ్వుతూ బాలుడికెదురుగా వచ్చింది. ఆ వచ్చేది తనను చంపటానికి మాయలఫకిరు ఉంచిన పాలిమేరశక్తి అని బాలుడు వెంటనే గ్రహించి అది దగ్గిరికి రాగానే తన మొలలో ఉన్న బాకు తీసి దాన్ని చంపబోయినాడు.

పాలిమేరశక్తి గడగడా వొణుకుతూ
“అయ్యో, నన్ను చంపకు. నీకు మీ
అమ్మ కనిపించే ఉపాయం చెబుతాను”
అన్నది.

“ఉపాయం చెబితే నిన్ను ప్రాణాలతో
వెదుల్తాను.” అన్నాడు బాలుడు.

“ఈ నాగళ్ళపూడి గట్టుమీద తంబళ్ళ
పెద్ది ఉన్నది. అది ఫకిరుకు దండలు కడు
తుంది. దాని ఇంటికి పోయి దాహం
అడుగు. ఎవరబ్బాయీ నువు అని అడిగితే
మీ తండ్రిపేరు తంబళ్ళ శరబయ్య అనీ,
మీ తల్లిపేరు నాగమ్మ అనీ, నీపేరు
వీరయ్య అనీ చెప్పు. మీ అమ్మా నాయనా

చచ్చిపోయారని కూడా చెప్పు. అతర్వాత
నీకు మీ అమ్మ కనిపిస్తుంది,” అని చెప్పి
పాలిమేరశక్తి బాలుడికి తన చేతి బెత్తం
ఇచ్చింది.

బాలవద్దిరాజు తంబళ్ళపెద్ది ఇంటికి
పోయి పాలిమేరశక్తి చెప్పినట్టే చేశాడు.
“అయ్యో, మనమడా!” అంటూ తంబళ్ళ
పెద్ది బాలుణ్ణి కొగిలించుకున్నది.

“మీ అమ్మా, నాన్నా కులాసాగా
ఉన్నారా నాయనా?” అని అడిగింది
తంబళ్ళపెద్ది.

“ఇద్దరూ చచ్చారు” అన్నాడు బాలుడు.
తన కూతురూ, అల్లుడూ చచ్చారని
వినగానే పెద్ది చాలా విచారించి మనమణ్ణి
తనదగ్గరే ఉండమన్నది.

తంబళ్ళపెద్ది రోజూ మాయలఫకిరుకు
దండలు కడుతుంది. బాలుడు, “అవ్వో,
నేనుకూడా మంచి దండలు కడతాను”
అన్నాడు.

“కట్టు, నాయనా,” అన్నది పెద్ది.

బాలుడు మాయలఫకిరు మనసు
రంజించేటట్టుగా పెద్దపెద్ద దండలు,
రకరకాల ఆకారాలలో కట్టాడు. తన తల్లి
బాలనాగమ్మ కని ఒక దండ చిక్కిరి

బిక్కిరిగా కట్టి అందులో తన వేలి
ఉంగరం ఉంచాడు. వాటన్నిటినీ తంబళ్ళ
పెద్ది కిచ్చి పంపాడు.

దండలు చూసి మాయలఫకీరు చాలా
సంతోషించి ఎవరు కట్టారని అడిగాడు.
వా కూతురి కొడుకు కట్టాడని చెప్పింది
పెద్ది. వాడు మూడు రోజులయి పడమట
నుంచి వచ్చాడన్నది.

మాయలఫకీరు పెద్ది జీతం పెంచి,
పెల్లవాడికి బాగా భోజనం పెట్ట చక్కగా
పెంచమన్నాడు.

తంబళ్ళపెద్ది బాలనాగమ్మ మేడకు
వచ్చి ఆమె దండ ఆమెకిచ్చింది. “నాకు
దండలే తక్కు వయాయా?” అంటూ
బాలనాగమ్మ పెద్ది ఇచ్చిన దండను గిర
వాటు వేసింది. దండ గోడకు తగిలి
ఉంగరం కింద పడింది.

ఆ ఉంగరం చూడగానే బాలనాగమ్మ
గుర్తుపట్టి తన కొడుకును చూసినట్లే సంతో
షమూ, దుఃఖమూ పట్టలేక పెద్దపెట్టున
విడుస్తూ, “నా తండ్రి, నువు పంపించావా
ఈ ఉంగరం? నువు వచ్చావా? నువెం
డుకు వచ్చావురా తండ్రి? నిన్నీ మాయ
ముండాకొడుకు బతకనిచ్చేనా! ఈ పాప

ఖర్చుడు నీ తండ్రిలనందర్నీ తన పాట్లన
పెట్టుకున్నాడే!” అని తనలో అనుకుని,
ఉంగరం తన చేతికి పెట్టుకుంది.

బాలుడు ఆ రోజు కా రోజు నుంచి
దండలు, అంతస్తులు అంతస్తులుగా కట్టి
ఫకీరును మెప్పించసాగాడు. ఒకనాడు
ఫకీరు పెద్దితో “పెద్దా, నువు నీ మనవణ్ణి
తెచ్చి నాకు చూపించు” అన్నాడు.

మర్నాడు దండలు తెచ్చేటప్పుడు,
తంబళ్ళపెద్ది బాలుణ్ణి ఫకీరువద్దకు వెంట
బెట్టుకుని వెళ్ళింది. ఫకీరు కుర్రవాణ్ణి చూసి
చాలా సంతోషించి, ఒరే అబ్బాయీ! నువు
దండలు బాగా కడతావు. నీకు ఏనుగలా

గుర్రాలా? ఏం కావాలి, కోరుకో” అన్నాడు.

“అయ్యా నాకవన్నీ దేనికి? నీదగ్గిర పన్నెండు స్తంభాల మసీదున్నదట. అది చాలా అద్భుతంగా ఉందట. దాన్ని నాకు చూపిస్తే సంతోషిస్తాను” అన్నాడు బాలుడు.

“అరే, ఆ మసీదులో పానుగంటి బాల నాగమ్మ ప్రతం చేస్తున్నదిరా. ఆ ప్రతం ఆయేదాకా నేను మసీదులో అడుగుపెట్ట రాదు. మరేదన్నా కోరుకో!” అన్నాడు మాయలఫకిరు.

“అయ్యా, నువ్వు రాకపోతే, నన్నే వెళ్లి చూసి రానివ్వరాదా?” అన్నాడు బాలుడు.

“అరే, దర్వాజాలు మంత్రంతో బిగించి ఉన్నాయిరా? ఎట్లా తెరుచుకుంటాయి? పోనీ ఆ మంత్రాలు నీకు చెబుతాను. వెళ్లి మసీదు చూసి రా!” అని మాయలఫకిరు బాలుడికి మసీదు తలుపులు తెరిచి మూసే మంత్రాలన్నీ చెప్పాడు.

బాలవద్దిరాజు మసీదులో అడుగుపెడు తూనే మూర్తిభవించిన ఒక దేవతపత్రె కూర్చున్న తన తల్లిని చూసి, అడుగులో అడుగు వేసుకుంటూ ఆమెను సమీపించాడు.

బాలనాగమ్మ తల ఎత్తి అతన్ని చూడలేదు. ఆ వచ్చేదీ మాయలఫకిరేనని ఆమె నమ్మకం. బాలుడి పాదాలు ఇంకా అంతదూరంలో ఉండగానే ఆమె, “ఓరీ, ఫకిరూ! ఇంక ఒక్క అడుగు ముందుకువచ్చావా, తల పగిలి చస్తావు!” అన్నది.

దానికి బాలుడు, “అమ్మా! నేను మాయలఫకిరును కానమ్మా! నీకొడుకు బాలవద్దిరాజును! నాకేసి చూడు!” అన్నాడు.

బాలనాగమ్మ అనుమానంతో తల పైకెత్తి చూసి, “ఏమో ఎట్లా నమ్మటం?

ఫకీరు మాయవేషా లెన్నయినా వేస్తాడు,' అన్నది.

"నేను నీ కొడుకునే! ఫకీరుముండా కొడుకును కడతెర్చి నిన్ను రక్షించటానికి ఎన్నో శ్రమలుపడి వచ్చాను. నా ఉంగరం కూడా నీకు తంబుల్లపెద్దిచేత పంపించాను. త్వరగా తిరిగి పోకపోతే ఫకీరు అనుమానిస్తాడు. నేను నీతో మాట్లాడాలని ఉంది. అనుమానంతో కాలం వ్యర్థం చెయ్యొద్దమ్మా." అని బాలుడు బతిమాలాడు.

ఈ మాటతో బాలనాగమ్మ సందేహం తీరింది. ఆమె చివాల్పలేచి తన కొడుకును కావలించుకుని, చంటిబిడ్డను ముద్దులాడి నట్టు ముద్దులాడింది. ఆమెకు సంతోషమూ దుఃఖమూకూడా పొంగి వచ్చాయి.

"నాయనా, పసివాడివి. మన పన్నెండు వేల బలిగాన్నీ రాళ్లగుట్టలుచేసి పారేసిన ఈ ఫకీరును నువ్వెట్లా జయిస్తావురా? ప్రాణాలు దక్కించుకుని ఇంటికి తిరిగిపో. నేను నీ కెక్కడి తల్లిని? నిన్ను పెంచి పెద్దచేసిన ఆ అరుగురు అక్కచెల్లెల్లే నీ తల్లులు! పో, నాయనా, పో. కంటికి అవుపించావు, చాలు!" అని ఏడవ సాగింది.

బాలుడు ఆమెను కట్టవడి ఊరడించి ఆమెకు రహస్యంగా ఒక ఆలోచన చెప్పి, తల్లిదగ్గర సెలవువుచ్చుకొని, మసీదు తలుపు మళ్లీ మూసేసి ఏమీ ఎరగనట్టు ఫకీరుదగ్గిరికి వచ్చేశాడు.

"ఏం, కుర్రాడా? ఎట్లా ఉంది మసీదు?" అన్నాడు ఫకీరు.

"అయ్యా, ఆ మసీదు అందంచూస్తే ఇక ఆకలిదప్పలుకూడా తెలియలేదు. విడిచి రాలేక, రాలేక వచ్చేశాను" అన్నాడు బాలుడు.

ఫకీరు నవ్వి, "ఏచ్చివాడా, మసీదు చూస్తే కడుపు నిండుతుందా? బాగా

భోంచెయ్యాలి, కడుపునిండాలి. రాజ్యం చేయాలి, సుఖపడాలి,” అన్నాడు.

బాలుడు తంబళ్ల పెద్దితో సహా ఫకిర దగ్గర సెలవుపుచ్చుకొని తిరుగ ఇంటికి వచ్చేవాడు.

మర్నాడు బాలనాగమ్మ పెందలాడే లేచింది. తలంటి పోసుకున్నది. నగలన్నీ పెట్టుకుని చక్కగా అలంకరించుకున్నది. తాంబూలం వేసుకున్నది. ఫకిరుకోసం పెద్దెత్తుగా వంట తయారు చేయించింది. ఫకిరు పూలతోటకు పికారు పోయి తిరిగి వచ్చే సమయంకోసం

కాచుకుని ఉండి, వాణ్ణి భోజనానికి ఆహ్వానించింది.

ఫకిరు బాగా భోంచేసి, కల్లా, సారాయీ తాగి, నల్లమందువేసి, గంజాయిచిలుంపట్టి మంచి హుషారుగా ఉన్న సమయంలో తంబళ్ల పెద్ది గొప్పగొప్ప పూలదండలుతెచ్చి ఫకిరుదగ్గర పెట్టి పోయింది. ఇంతలో బాలనాగమ్మ పాముకూసంలాంటి చీరెగట్టి, నగలతో ధగధగలాడుతూ, తాంబూలం నములుతూ, మందగమనంతో, నవ్వు ముఖంతో ఫకిరుదగ్గరికి వచ్చి నిలబడింది.

[ఇంకా వుంది]

పూర్వ కాలమందు ఒక గొల్లపిల్లవాడు ఉండేవాడు. వాడు పొద్దుటల్లా పశువులను మేపి, మధ్యాహ్నంపూట విశ్రాంతికొసం, వాటిని ఒక రావిచెట్టు నీడకు తోలుకు పోయేవాడు.

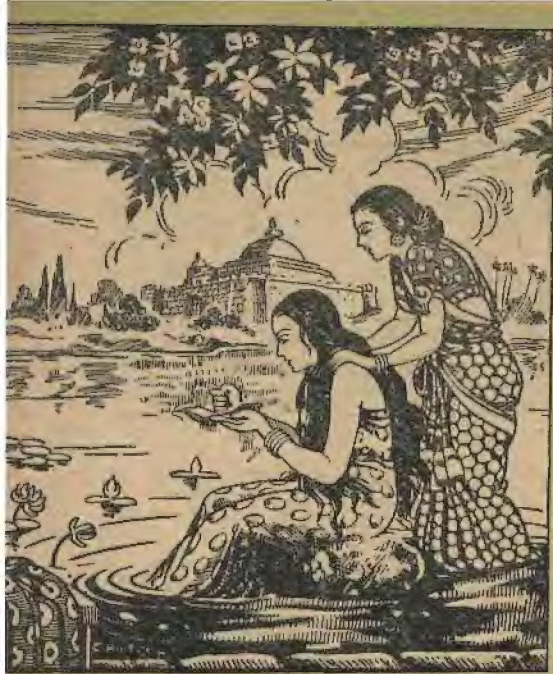
ఇలా కొంతకాలం జరిగినాక ఒక చిత్రం జరిగింది. ఒకనాడు వాడు రావి చెట్టుక్రింద కూర్చుని సేదతీర్చుకుంటూ వుండగా “అబ్బాయీ! నా మొదట్లో నీవు రోజూ పాలు పోసినావంటే నీకు గొప్ప మేలు కలుగుతుంది” అని రావిచెట్టు చెప్పినట్లు వినపడింది. నాటినించి వాడు తన మందలో పశువుల పాలు పితికి, రావిచెట్టు మొదట్లో పోస్తూవుండేవాడు.

అలా వాడు చెట్టు మొదట్లో పాలు పోయగా పోయగా, కొన్నాళ్లకు పటాలు మని నేల బద్దలై ఒక పెద్ద నాగుపాము పడగ ఎత్తుకుని, ఆ వీటలోనించి చర

చరమంటూ వచ్చేసరికి, గొల్లపిల్లవాడు హడిలిపోయాడు.

‘నాయనా! నీకు వచ్చిన భయమేమీ లేదు. హడిలిపోబోకు, కొందరు దుర్మార్గులు నన్ను సింహారణంగా ఈ చెట్టుకింద గొయితిని పాతిపెట్టారు. అందు చేత చావ సిద్ధమైనాను. ఇంతలో నీ ధర్మమా అని పాలు పోయటం చేత నేను తేరుకున్నాను. మళ్ళీ జీవం చేరుకున్నది. ఎన్ని జన్మలు ఎత్తితేమాత్రం నీవంటి ప్రాణదాత ఋణం తీర్చుకొనగలనా? అయినా ఏదో ఉడతాభక్తిగా ఒక చిన్న వరం ఇస్తాను,’ అని నాగుపాము వానిని దగ్గరగా రమ్మన్నది.

అతను చేరువకు రాగానే, తలపైన ఊది, “అబ్బాయీ! నా మహిమవల్ల నీ తలవెంట్రుకలు బంగారు వెంట్రుకలుగా మారిపోతాయి. ఇందువల్ల నీకు చక్కటి

భార్య దొరుకుతుంది. పైగా, నువ్వు విమాట అంటే ఆ మాట ప్రకారం జరిగి తీరుతుంది. నువ్వు అదృష్టవంతుడివి. వెళ్లు' మని దీవించింది. ఆతర్వాత యిలా హెచ్చరించింది : 'ఈ వరం పొందిన సంగతి బ్రహ్మ రుద్రుడుకి కాదుకదా, ప్రయమైన భార్యకు సయితం తెలియకయ కూడదు. ఆలా జరిగితే ఆక్షణమందే మహిమ. అంతరించి పోతుంది సుమా' అంటూ గొల్లపిల్లవానిని నాగుపాము హెచ్చరించింది. గొల్లపిల్లవాడు సంతోషించి యింటికి వచ్చేశాడు.

* * *

ఒకనాడు గొల్లపిల్లవాడు నదిలో స్నానం చేసి. తుడుచు కుంటూ వుండగా, తళతళ మెరసిపోతూ పన్నెండు నిలువుల పాడవు గల ఒక బంగారు తలవెంట్రుక ఊడి వచ్చింది. ఉత్సాహం పట్టలేక, అతను ఆ తలవెంట్రుకను ఒక ఆకులో జాగ్రత్తగా పాట్లం కట్టి, నీటిపైన వదిలిపెట్టాడు.

దిగువ రేవులో స్నానమాడుతున్న ఒక రాజకుమారికి గొల్లపిల్లవాడు వదిలిపెట్టిన ఆకుపాట్లం దొరికింది. ఆత్రంకొద్దీ ఆమె పాట్లం విప్పి చూచేసరికి, అందులో పన్నెండు మూరల బంగారు తలవెంట్రుక తళతళమని మెరుస్తూ కనిపించింది.

ఆమె ఆ తక్షణమే తండ్రివద్దకు వెళ్లి, "నాన్నగారూ ! నేను ఇలాంటి బంగారు తల వెంట్రుకలు కల 'మనిషినే పెళ్లి చేసుకుంటాను. లేని పక్షంలో పెళ్లే చేసుకోను" అని తన నిశ్చయాన్ని తెలిపింది.

ఈ విధూరం విని, రాజు రాణీ ఆశ్చర్య పోయారు. బంగారు తలవెంట్రుకలు గల చిన్నవానికోసం వారు, కోటలో పరివార మంతటిని పంపించారు. అటువంటి చిన్నవాడు దొరకలేదని చెప్పి వాళ్లందరూ

తిరిగివచ్చారు. గూఢచారుల్ని నలుమూలలకూ పంపించారు. వాళ్ళూ తెల్లముఖం వేసుకొని తిరిగివచ్చారు. ఇది పనికాదని, మహిమగల సాధువులను దేశదేశాలకు పంపారు. వాళ్ళూ తిరిగి తిరిగి వచ్చి, లాభం లేదనేకారు.

చివరకు ఒక రామచిలుక. "మహారాజా ! బంగారు తలవెంట్రుక గల చిన్నవానిని మేము పట్టవలసిందేగాని మానవులకు శక్యమవుతుందా ? నన్ను పంజరంలోనించి వదిలిపెట్టండి. నిమిషంలో ఆ చిన్నవానిని పట్టితేస్తాను. నా ప్రజ్ఞ చూద్దురుగాని," అని చెప్పింది.

వెంటనే, రామచిలుకను పంజరంలోనించి విడిచిపెట్టి దానికి విందు చేసి, ప్రయాణం కట్టారు. అది నదులూ పర్వతాలూ దాటుకుని, అడవుల మధ్య నున్న గొల్లపిల్లవానిని కనిపెట్టింది. అప్పుడది చేసిన చిత్రం ఏమిటనుకున్నారు ! ఒక్కొక్క పశువుమీడినించే మెల్లిగా ఎగురుతూ వెళ్లి, ఆదమరపుగా వున్న గొల్లపిల్లవాని చేతిలో పిల్లనగ్రోవి నోట కరచుకొని చెట్టుమీదకి ఎగిరిపోయింది.

గొల్లపిల్లవాడు పిల్లనగ్రోవి కోసం చిలుకను వెంబడించి రాసాగాడు. అది అలా చెట్టుమీడినించి చెట్టుకి, చెట్టుమీడినించి చెట్టుకి ఎగిరి పోతూ, రాజకుమారి అంతఃపురంలోనికి దారితీసింది. ఆత్రంతో వున్న గొల్లపిల్లవాడు, తన పశువుల సంగతే మరిచిపోయి, చిలుక వెనుకనే వెళ్లి అంతఃపురంలో ప్రవేశించాడు.

తన పని నెరవేరిందనే సంతోషంతో నోటినున్న పిల్లనగ్రోవి రాజకుమారి ఒడిలో పడవేసి, రామచిలుక ఎగిరిపోయింది.

గొల్లచిన్నవాడు తన పిల్లనగ్రోవి తన కిమ్మని రాజకుమారిని అడిగాడు. అందు

కామె “నన్ను పెళ్లాడుతే ఇస్తాను, లేక పోతే ఇవ్వను” అన్నది. అతనికి ఆశ్చర్యం కలిగింది. ‘స్వయంవరం లేకుండా, ప్రధానం లేకుండా ఇంత హఠాత్తుగా పెళ్లి యేమిటి!’ అని ప్రశ్నించాడు.

‘స్వయంవరమూ, ప్రధానమూ అన్నీ నదిలో నాకు పొట్లం దొరికిన నాడే నిశ్చయమయినాయి’ అని అంటూ, ఆమె తనకు దొరికిన ఆకుపొట్లం చూపించింది.

ఇదంతా తనకు వరమిచ్చిన నాగుపాము మహిమ కదా అని అప్పుడు గొల్లచిన్న వానికి జ్ఞాపకం వచ్చి, అతను పెళ్లికి వచ్చుకొన్నాడు. కొద్ది రోజులకే, వారిద్దరికీ అతివైభవంగా వివాహమయింది. ఆ రాజు తన కుమార్తెనే కాకుండా, అర్ధరాజ్యం కూడా అతనికి ఇచ్చి ఏలుకోమన్నాడు.

గొల్లచిన్న వానికి అదృష్టం వండి, హాయిగా కాలక్షేపం చేస్తూ వున్నాడు.

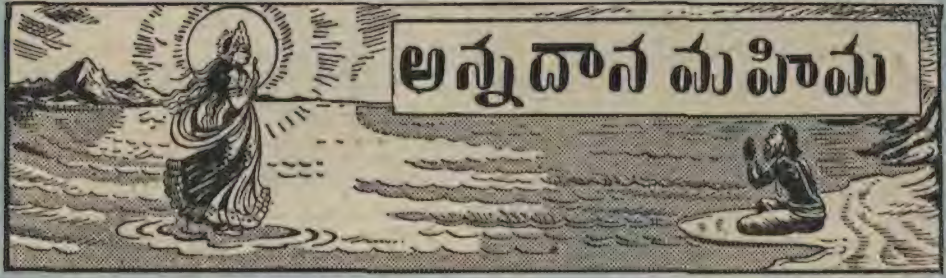
కొన్నాళ్లకు తను అడవిలో విడిచిన పశువుల మంద సంగతి గుర్తు వచ్చింది. ఆ మట్టున అతను బయల్దేరి పోబోతుండగా అతని భార్య కూడ వెంట వస్తానన్నది.

ఇద్దరూ కలిసి అఅడవుల మధ్యకి వెళ్లేసరికి, పశువుల మందలో ఒక్కటి మిగలకుండా చచ్చి పడివున్నాయి. అయితే నాగుపాము తన కిచ్చిన రెండవ వరం అతనికి జ్ఞాపకం వచ్చింది. అప్పుడు అతను ‘నాపశువులు బతకాలి!’ అని మనస్సులో కోరుకున్నాడు.

వెంటనే పశువు లన్ని తోకలాడిస్తూ, గభాలునలేచి నిలుచున్నాయి. అపరిమిత మయిన సంతోషముతో వారు పశువుల మందను తమ రాజ్యానికి తీసుకుపోయారు.

మాటయందు గురి ఉన్న వాళ్లకూ, మంచితనం కలవాళ్లకూ ఎప్పటికైనా మేలు కలుగుతుంది.

అన్నదాన మహిమ

పూర్వం ఓ బ్రాహ్మణుడుండేవాడు. వేళగాని వేళ తనయింటి ఎవరువచ్చినా వాళ్లను తను ఎరగకపోయినానరే, అదరించి భోజనం పెట్టేవాడు. ఒకవేళ ఇంటి కెవరూ రాకపోతే, వీధివెంట పోయే వాళ్ళని పిలిచి అన్నం పెట్టేవాడు. ఇలాగ చాలాకాలం జరిగేక, ఒకనాడాయనకు అన్నదానంవల్ల వచ్చే పుణ్యం తెలుసుకోవాలని బుద్ధి పుట్టింది. ఎవళ్ళను అడిగినా చెప్పలేకపోయారు.

ఒకాయన ఏమన్నాడంటే, "అన్నదాన మహిమ చాలా గొప్పది. దానిని వర్ణించాలంటే, కాశీఅన్నపూర్ణకు తప్ప ఇతరులకు సాధ్యంకాదు. మీకు తెలుసుకోవాలని ఉంటే, స్వయంగా ఆ అన్నపూర్ణాదేవినే అడిగితెలుసుకోండి" అని సలహా ఇచ్చాడు.

అన్నపూర్ణ అంటే కాశీ విశ్వేశ్వరుని భార్య ఐన పార్వతీదేవి అన్నమాట.

అవిడకు కూడా అన్నదానమంటే ఎంతో అసక్తి. అందుకనే కాశీలో ఎవరికీ అన్నం లేకుండాపోదు. మన బ్రాహ్మణుడు కాశీ వెళ్లి గంగ ఒడ్డున కూచుని పార్వతీదేవిని గురించి గాఢంగా తపస్సు చేయసాగాడు.

దేవి అతని తపస్సుకు మెచ్చుకుని ప్రత్యక్షమై 'నీకేంకావాలి?' అని అడిగింది.

బ్రాహ్మణుడు సాష్టాంగనమస్కారం చేసి, "అన్నపూర్ణాదేవి, నాకేమీ కోరిక లేదు. కాని, అన్నదాన మహిమ ఎటువంటిదో తెలుసుకోవాలని నేను మిమ్మల్ని గురించి తపస్సు చేశాను. ఈసంగతి మీరే చెప్పాలి గాని ఇతరులవల్ల కాదు" అని తన మనసులో వుద్ధేగం వెల్లడించాడు.

అప్పుడు దేవి అతనితో "నీకు అన్నదాన మహిమ తెలియాలి అంటే నేను చెప్పటం కాదు; అది నీవు తెలుసుకునే ఉపాయం మాత్రం చెబుతాను, విను: హిమవ

త్వర్వతం దగ్గర హేమవతమని ఒక పట్టణం ఉంది. ఆ పట్టణాన్ని ఏలుతున్న రాజుకి పిల్లలు లేరు. నువ్వుయినదగ్గరకు వెళ్లి ఆయనకి కొడుకు పుట్టాలని దీపించు. ఆ రాజు నంతోషించి, 'బాబూ మీకేం కావాల'ని అడుగుతాడు. అప్పుడు నీవు, 'నాకు పెద్ద కొరిక ఏమీ లేదు. నీకు కుమారుడు పుట్టిన తక్షణమే ఆ పిల్లవాణ్ణి నేను చూడాలి. ఆ సమయంలో పిల్లవాడి దగ్గర రాబీకూడా ఉండకూడదు' అని చెప్పు. 'ఇంతేగదా?' అని రాజు అందుకు ఒప్పుకుంటాడు. ఆ పిల్లవాడు పుట్టడంతోనే ఏకాంతంగా వాణ్ణి 'అన్నదానంపల్ల

కలిగే పుష్కమేమిటిరా అబ్బాయి?' అని అడిగి తెలుసుకో" అని చెప్పింది.

బ్రాహ్మణుడు 'సరే' అని చెప్పి హేమవతానికి బయలుదేరి వెళ్లేడు. దారిలో ఒక అడవి అడ్డమైంది. అందులో ప్రవేశించి వెనుతూ అతడు దారి తప్పిపోయాడు. దారితెలియక తచ్చాడతొంటే, అ అడవిలో ఉండే బోయవాడెకడు ఆయన అవస్థ కనిపెట్టి "ఏం బాబూ, దారి తప్పిపోయినట్టున్నారు, ఏ ఊరు వెళ్లాలి?" అని అత్రముతో అడిగాడు.

'హేమవత పర్వతం దగ్గరికి పోవాలి' అన్నాడు బ్రాహ్మణుడు.

"బాబూ, దారితప్పి అమడ దూరం వచ్చేశావు. సాయంత్ర మయిపోయింది. పులులూ, సింహాలూ ఉన్న అడవి ఇది. రాత్రిప్రయాణం చెయ్యకూడదు. పొద్దున్నే దారి చూపిస్తాను. ఈ రాత్రి ఆగిపోండి" అన్నాడు బోయవాడు.

బ్రాహ్మణుడు రాత్రికి అక్కడ ఉండిపోవటానికి ఒప్పుకోగానే బోయవాడు ఆయనను తన చేనువద్దకు తీసుకెళ్లేడు.

చేను దగ్గరకు వెళ్ళటంతోనే బోయవాడు తన యింటికి అతిథిగా వచ్చిన ఆ

బ్రాహ్మణుడికి బోజనం ఏం పెడితే బాగుంటుంది అని అలోచించాడు. అనప కాయలూ, కంది కాయలూ, పెసర కాయలూ కావలసినన్ని ఉన్నాయిగాని వాటిని ఉడకేసుకోమని ఇవ్వటానికి వాడి వద్ద కొత్తకుండ లేకపోయింది. తమ కుండల్లో ఉడకేసి పెడితే ఆయన తినడు. ఎలాగ మరి? అని అలోచించాడు.

బ్రాహ్మణుడు, 'నాయనా, నాకేమీ పద్దెయ్యి. నువ్వు చెసిన ఆదరణవల్ల నా శ్రమా, ఆకలి కూడా తీరిపోయాయి. అలోచించక పడుకో' అన్నాడు. కాని బోయవాడికి ఆ బ్రాహ్మణ్ణి పస్తుపెట్టడమంటే మనస్సు ఒప్పిందికాదు. అందెత ఇంత చారపప్పు పట్ట తేనే తెచ్చి ఇచ్చి, వాటితో ఆకలి తీర్చుకోమన్నాడు.

బ్రాహ్మణుడు అవి తీసుకొని, అంగోస్త్రం పరుచుకుని, కింద పడుకోబోతూంటే, బోయవాడు, 'అయ్యో, కిందపడుకో బోకండి. పులులు వస్తాయి' అని చెప్పి, ఆయనని చెలో ఎత్తుగా ఉన్న మందెమీద పడుకోబెట్టి, తాను కింద ఉండి, విల్లా, అప్పులూ పుచ్చుకుని మృగాలెవరాకుండా రాత్రంతా బ్రాహ్మణుడికి కాపలా కాశాడు.

బోయవాడలా నిద్రపోకుండా రాత్రంతా కాపలా కాశాడు కాని, తెల్లవారుఝామున నిద్ర ఆగక ఒక్క కునుకు తీశాడు. అంతలో ఎక్కడనుంచో ఓపులి వచ్చి, పాపం అ బోయవాడిమీద పడి చంపేసింది.

బ్రాహ్మణుడు నిద్రలేచి, జరిగినదంతా తెలుసుకుని, తనమూలాన ఆ బోయవాడు పులివాత బడ్డాడని ఎంతో విచారించాడు. బోయవాని భార్య బ్రాహ్మణునితో 'స్వామీ, నా రాత ఇలా ఉండగా ఎవరు తప్పించ గలరు? మీరు విచారించకండి. మీకు హేమవతానికి దారి చూపస్తాను, నడవండి' అని, ఆయనను తీసికెళ్లి దారి చూపెట్టి,

వెనక్కి తిరిగివచ్చి, భర్తతోపాటు సహ గమనం చేసింది.

అ బ్రాహ్మణుడు బోయదంపతుల మంచితనాన్ని తలుచుకుంటూ హేమ వతాన్ని చేరుకున్నాడు. అక్కడ రాజును చూచి పార్వతీదేవి చెప్పినట్లుగా దీక్షించాడు. 'పుట్టినప్పుడు మీపిల్లవాణ్ణి ఏకాంతంగా చూడడానికి అనుమతి ఇవ్వాల'ని కోరగా రాజు అందుకు ఒప్పుకున్నాడు.

రాజుగారి భార్య తొమ్మిది నెలలూ మోసి, చందమామలాంటి పిల్లవాణ్ణి కన్నది. బ్రాహ్మణుడు ఎవరూ లేకుండా చూసి ఆ పిల్లవాణ్ణి, 'అన్నదానంవల్ల కలిగే ఫలమేమిటో చెప్పు' అని అడిగేడు.

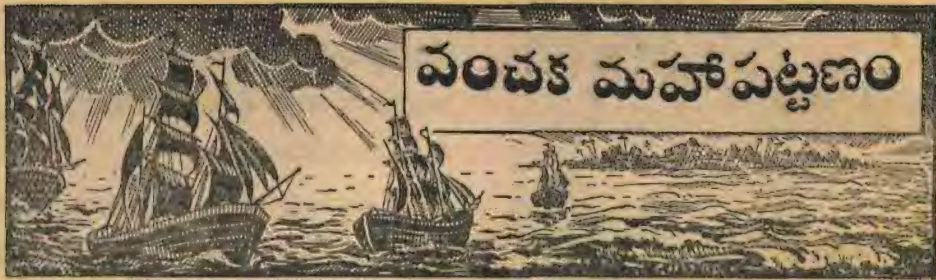
అప్పుడే పుట్టిన శిశువైనప్పటికీ పెద్దవానికి మల్లే ఆ పిల్లవాడు బ్రాహ్మణునితో యిలా అన్నాడు: "పదినెలలక్రితం మీరి పట్టణానికి వస్తూ అడవిలో దారి తప్పి

పోతే, మిమ్మల్ని తీసుకెళ్లి చారెడు చార పప్పు, పురిషెడు తేనే ఇచ్చిన బోయవాణ్ణి నేనే సుమండీ! ఈమాత్రపు దానానికే ఈ రాజుగారికి కుమారుణ్ణయి పుట్టి, రాజ్య మేలబోతున్నాను. ఒకనాటిదానానికే ఇంత గొప్పఫలం కలిగినప్పుడు, నిత్యం అన్నదానంచేసే మహానుభావులకు ఎటువంటి ఫలం కలుగుతుందో మీరే ఊహించుకోండి."

ఇలా చెప్పేసి, ఆ పిల్లవాడు మరుక్షణం లోనే ఏమీ ఎరుగని పసిపాపలాగ 'కువ్వా, కువ్వా' అని ఏడవడం ఆరంభించాడు.

బ్రాహ్మణుడు చాలా ఆశ్చర్యపడి, తన పూరు తిరిగివచ్చి జరిగినదంతా భార్యతో చెప్పేడు. ఆ దంపతులు అప్పటినించి ఏడవకుండా అన్నదానంచేస్తూ ధన ధాన్య సమృద్ధి, పుత్రపౌత్రాభివృద్ధి కలిగి సుఖంగా ఉంటున్నారు.

పూర్వకాలమందు సంహళదేశంలో ఒక ఓడ వర్తకుడు ఉండేవాడు. అతనికి జయ పాలుడు అని ఒక్కడే కుమారుడు. ఆ వర్తకునికి అవసానకాలం రావటంచేత కొడుకును చేరబిలిచి, “నాయనా! నా తరవాత నీవుకూడా మనకు తరతరాల నించి వస్తూవున్న ఓడవర్తకం సాగించి, గొప్పవాడవయి, పేరుప్రతిష్ఠలు నిలుపుకో వలసింది. అయితే — నీకు చెప్పవలసిన విషయం ఒక్కటే ఉన్నది; ఎన్నిదేశాలు తిరిగినా ఫరవాలేదు కాని, వంచకమహా పట్టణం మాత్రం పోబోకు సుమా” అని హెచ్చరించాడు.

తండ్రిని సంతోషపెట్టటానికని జయ పాలుడు ‘సరే’ నని తల వూచాడు. మరి కొద్దిరోజులకే వర్తకుడు మరణించాడు. తండ్రి చనిపోగానే జయ పాలుడు స్వతంత్రుడయినాడు. ఇప్పుడు అతనికి

అటంకమేమీ లేదుగా? కనుక జయ పాలుడు తన ఇష్టము వచ్చిన చోటికి వెళ్ల వచ్చునని సంతోషించాడు.

ఏ పట్టణానికయితే తండ్రి తనను పోవద్దు అని హెచ్చరించాడో, ఆ వంచక మహాపట్టణానికే పోయి చూడాలని జయ పాలునికి బుద్ధి పుట్టింది. ఈ పుద్ధితో, నాలుగు ఓడలనిండా విలువయిన సరకు వేసుకొని, అతను వ్యాపారం నిమిత్తం బయలుదేరాడు.

తొమ్మిది పగళ్లు, తొమ్మిది రాత్రుళ్లు, సముద్రంమీద ప్రయాణంచేసి, జయ పాలుడు వంచకమహాపట్టణం చేరు కొన్నాడు. ఆ పట్టణపు రేవుదగ్గర ఒక పల్లెవాడు చేపలను పట్టుతూ వున్నాడు. ఆ చేరువనే ఒక నీటికొంగ సముద్రంలో మునుగుతూ, తేలుతూ చేపలను పట్టి తింటూవున్నది. విలువిద్యలో నేర్పరి

లింగం నాగేశ్వరరావు, పెడననగల్లు

అయిన జయపాలుడు తన బాణంతో అ నీటికొంగను కొట్టవేశాడు.

నీటికొంగ చచ్చి నీళ్లమీద తేలితూ వుండేసరికి, పల్లెవాడు పడు గెత్తుకువచ్చాడు. 'ఏమిటయ్యా అబ్బాయీ, ఈ అన్యాయం! చచ్చిపోయిన నా తండ్రి నీటికొంగ రూపం దాల్చి, నాకు బెపలను పట్టడం నేర్చుతూ వుంటే, నువ్వు పచ్చి అకారణంగా అతనిని చంపి, నాకు అపకారం చేశావు. రాజుగారి వద్దకు పద: నీపయిన ఫిర్యాదుచేయాలి' అన్నాడు.

రాజుగారు నేరం విచారణ చేసి, పల్లె పాసికి జయపాలుడు ఒక ఓడను సెప్ప

సరిహారంగా ఇవ్వవలెనని తీర్పు చెప్పారు. జయపాలుని నాలుగు ఓడలలోనూ ఒక ఓడ పోయింది.

ఈ పట్టణపు రాజుగారి తీర్పు తమాషాగా వున్నదని విశేషిస్తూ జయపాలుడు దర్బారు వదిలి ఇవతలకు వస్తూండగా ఒక చవి లేనివాడు ఎదురై, "ఓహో, ఎన్నాళ్లకు కనపడినావయ్యా అబ్బాయీ! నీ తండ్రివద్ద నా చెవి ఒకటి తాకట్టు పెట్టి వున్నాను. అందు ఈ రోజుకు వడ్డీతో సహా నాలుగు వేల రూపాయలు అయింది. ఇదేగో, నీ సొమ్ము నువ్వు తీసుకొని, నా చెవి నాకు ఇచ్చి వేయ" మని చెప్పి కూర్చున్నాడు.

దీనికి జయపాలుడు బదులు చెప్పలేక తెల్లముఖం వేశాడు. ఇతి చూచి, చెవి లేనివాడు, జయపాలుని లోకువకట్టి రాజు వద్ద ఫిర్యాదు చేశాడు.

రాజు విచారణ చేసి, ఈసారి కూడా జయపాలుడే నేరస్థుడని నిర్ణయించి, ఒక ఓడ చెవి లేనివానికి ఇచ్చుకొనవలసినందు తీర్పు చెప్పాడు. ఈవిధంగా జయపాలుని ఓడలు నాలుగింటిలో రెండు పోయినాయి.

జయపాలుడు ఎంతమాత్రము విచారించక, ఈ విఘ్నరాలకు వినోదిస్తూ తన దారిని తను వెళుతూవుండగా, ఒక స్త్రీ ఎదురై, "ఏమయ్యా అబ్బాయి! ఎంత కాలానికి కనపడినావు! బాగానే వుండిలే. నేనెవర ననుకొన్నావు? పదిహేనేళ్ల క్రిందట మీ తండ్రి నన్ను గాంధర్వ వివాహం చేసికొని, నావంక చూడకుండా వదిలేశాడు. నేను మనవర్తికొసంతగాయిదా చేసేసరికి 'మా అబ్బాయి చేత పదివేల రూపాయలు పంపిస్తా'నని చెప్పాడు. అందువేత, ఆ సొమ్ము ఇచ్చి మరీ కదలవయ్యా' అని అమె అతనిని నిర్బంధించింది.

"నువ్వు ఎవరవో, నీ సొమ్ము ఏమిటో నాకేమీ తెలియదు పో" అని జయపాలుడు నిరాకరించేసరికి, అమె పోయి రాజుతో ఫిర్యాదు చేసింది.

ఈసారి మళ్లీ రాజు విచారణ చేసి, జయపాలుని నేరస్థునిగా నిశ్చయించి, అ స్త్రీకి ఒక ఓడ ఇచ్చివేయుమని తీర్పు చెప్పాడు.

ఇప్పుడు జయపాలుని ఓడలలో మూడు పోయినై. ఇంక ఒక్కటే మిగిలివున్నది.

తండ్రి చెప్పిన మాట విననందుకు తగిన శాస్త్ర బుద్ధికదా అని ఒకసారి జయపాలుడు అనుకొన్నాడు. ఇంతలో ఒక మంగలి అ దారిని పొతూవుండేసరికి, 'ఐనదేమో బంది. శుభ్రంగా క్షరమయినా చేయించుకుందా' మని ఆతను మంగలిని పిలిచాడు.

"అయ్యా, ఏమిస్తారేమిటి"? అని మంగలి అడిగాడు.

'నీకు అనుమాన మెందుకురా, అబ్బాయినిన్ను సంతోష పెట్టతే సరిగదా?' అని జయపాలుడు వానికి నచ్చ జెప్పి, పని చెయించుకొన్నాడు.

క్షుధరం పూర్తికాగానే జయపాలుడు అతనికి అయిదు రూపాయలు ఇవ్వబోగా

మంగలి పుచ్చుకోలేదు. మరి అయిదు రూపాయలు ఇచ్చాడు. మంగలి మళ్ళీ వద్దు అన్నాడు. అలా ఎంత సొమ్ము ఇచ్చినా చాలదు అని చెప్పి మంగలి తీసుకొనటం లేదు. పైగా, రాజువద్దకు పోయి, 'నన్ను సంతోష పెడతానని చెప్పి ఈయన పని చేయించుకొన్నాడు. కాని సంతోష పెట్టలేకపోయాడు' అని ఫిర్యాదు చేశాడు.

ఈ నేరముకూడా విచారణ చేసి, జయపాలునిదే తప్పు అని రాజు తీర్పు చెప్పి, మంగలికి ఒక ఓడ పరిహారము ఇవ్వమన్నారు. చేసేది లేక, జయపాలుడు తనవద్ద మిగిలివున్న నాలుగవ ఓడను

కూడ వదులుకొన్నాడు. ఇలా తను తెచ్చుకొన్న నాలుగు ఓడలూ వంచకమహాపట్టణంలో ఫిర్యాదీలకు సమర్పించుకుని జయపాలుడు నిర్భాగ్యుడై ఏమీ తోచక, సముద్రతీరాన విచారంగా కూర్చున్నాడు.

అక్కడ ఒక సన్యాసి కనబడి, 'జయపాలా! నీ విచారానికి కారణం నాతో చెప్పు. నేను చేయగల సాయముంటే చేస్తాను' అన్నాడు. అప్పుడు అతనికి కొంచెం ధైర్యం కలిగి, తన సంగతి సందర్భాలన్నీ ఆయనతో వివరంగా చెప్పేవరకు సన్యాసి అతని చెవిలో ఏదో యుక్తి చెప్పి, చేతికి ఒక రత్నాలహారం ఇచ్చి "పో, నాయనా! ఇక నీ కంటా జయమే కలుగుతుంది!" అని దీవించాడు.

సంతోషంతో జయపాలుడు సరాసరి రాజుగారి కోటలోకి వెళ్లి, అడుకొంటూ వున్న రాజుగారి పాపాయి మెడలో తన వద్దనున్న రత్నాలహారం అలంకరించాడు.

అందమైన ఇటువంటి హారం బహుమతి చేసిన జయపాలుని ఎంతో మెచ్చుకొని, రాజుగారు 'అబ్బాయి! మాకు చాలా సంతోషమయింది. నీకు ఏమి కావాలో కోరుకో' మన్నారు.

అప్పుడు అతను వినయముతో చేతులు రెండూ జోడించి, "మహారాజా! తమరు ధర్మ ప్రభువులు. కాని, నా రోజులు బాగా లేక నా పయిన అన్యాయంగా నాలుగు నేరాలు మోపబడి, నేను వర్తకం కోసం తెచ్చుకొన్న నాలుగు ఓడలూ మీ రాజ్యంలో ఫిర్యాదీలకు పరిహారంకింద ఇచ్చుకొనవలసివచ్చింది. ఈ నేరాలను వీలినవారు మళ్లీ విచారణ చేసి, న్యాయం అనుగ్రహించమని ప్రార్థన" అని కోరాడు.

రాజు గారు ఇందుకు వెప్పుకొని, నాలుగు నేరాలకు సంబంధించిన ఫిర్యాదీలను హాజరు పెట్టించి, జయపాలుడు చెప్పుకోగలిగిన దేమయినా వుంటే చెప్పుకోమన్నారు.

అప్పుడు జయపాలుడు నాలుగు నేరాలను గురించిన వివరాలూ రాజుగారితో ఇలా విన్నవించాడు :

"అయ్యా! నా తండ్రి చేపరూపముతో వుండి సముద్రంమీద నాకు ఓడలు నడపటం నేర్పుతూవుండగా, ఆ పల్లెనాని తండ్రి నీటికొంగ రూపంతో వచ్చి నా తండ్రిని మింగివేశాడండి. అందుకని నేను తుపాకితో నీటికొంగను కాల్చవలసి

వచ్చింది' అని మొదటి నేరానికి తన సమాధానం చెప్పుకొన్నాడు. రాజు సంతోషించి, పల్లెనానిచేత జయపాలునికి ఓడను తిరిగి ఇప్పించివేశాడు.

తరువాత ఒకచెవి లేనివాడు వచ్చాడు.

"దేవరా! నా తండ్రి ఎన్నో కొన్ని వేల చెవులను తాకట్టు పట్టినాడండి. అందులో ఇతని చెవి ఏదో గుర్తుపట్టడం కష్టమండి. ఆ రెండవచెవి నాకిచ్చినట్లయితే పద్దులలో అతనిచెవి ఎక్కడవున్నదో వెతికి ఇస్తానండి" అని జయపాలుడు చెప్పేవరకు, చెవిలేని వాడు రెండోచెవి ఈయనానికి భయపడ్డాడు. అందుచేత, తప్పు వానిదేనని ఒప్పుకుని

వానిచేత రాజుగారు ఓడను తిరిగి జయ పాలునికి ఇప్పించివేశారు.

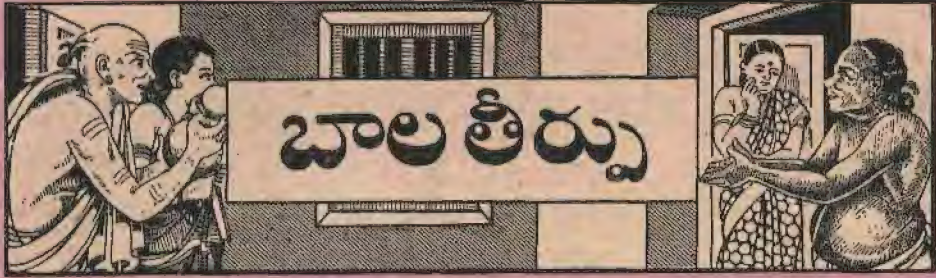
విడాకులు పుచ్చుకున్న స్త్రీ వచ్చింది. అప్పుడు జయపాలుడు "ఏలకా! ఈమెకు పడివేలరూపాయలు ఇవ్వమని మా తండ్రి చెప్పినమాట నిజమేనంది. అయితే, మా కులాచారప్రకారం భర్తతోకూడా భార్య సహగమనం చేయాలి. ఇప్పుడయినా సరే, ఈమె ఆ పని చేసినపక్షమందు, మనవర్తి సొమ్ము ఆమె వారసులకు ఈయటానికి అభ్యంతరం లేదండి!" అన్నాడు. ఆ స్త్రీ సహగమనానికి అంగీకరించలేదు. కనక ఆమెచేత మూడవ ఓడను జయపాలునికి ఇప్పించివేశారు రాజుగారు.

ఇంక, చివరకు మంగలి వచ్చాడు. ఇక్కడ జయపాలుడు అన్నిటినీ మించిన చిత్రం చేశాడు. నిండు దర్బారులో రాజు గారి పాపాయిని ఎత్తుకుని ముద్దాడుతూ,

"మన పాపాయి ఈ రత్నాలహారము వేసు కోవడం మీకు సంతోషంగానే వుందా?" అని జయపాలుడు దర్బారులో ఒక్కొక్కళ్లనే పరసగా పేరుపెడినా అడిగాడు. అందరూ 'సంతోషంగా వున్న' దన్నారు. చివరకు తనకు పనిచేసిన మంగలిని కూడా అడిగే సరికి వాడుకూడా 'సంతోషమే బాబయ్యా!' అన్నాడు. "మహారాజా! ఇప్పుడు నేను చేసిన పని సంతోషమేనని మంగలి తనకు తనే వప్పుకొన్నాడు, విన్నాడుకద" అని అనేసరికి, రాజు సంతోషించి మంగలి తీసు కున్న ఓడను మళ్ళీ జయపాలునికి ఇప్పించి వేశాడు.

ఈవిధంగా ఎన్ని కష్టనష్టాలు పడి నప్పటికీ జయపాలుడు యుక్తివల్ల, సన్యాసి దీవనవల్లా తన నాలుగు ఓడలనూ తిరుగా సంపాదించుకొని, వర్తకంలో లాభం గడించి సుఖంగా ఇంటికి చేరుకొన్నాడు.

కొండయపాలెం అనే గ్రామంలో అవధా నులుగారు, భార్య ఉంటూవుండేవారు.

తీర్థయాత్ర వేసుకువద్దామనే పుద్దేశంతో అవధానులు శ్రమపడి మున్నూరు ఎరకూ అర్పించి, రెండువందలు చేతపట్టుకున్నాడు. తక్కిన నూరు రూపాయలతో తిరిగి వచ్చాక సమారాధనలు జరుపుదామని ఆ వెండిరూపాయలు ఓముంతలో పోసి, మూతి బిగించి ఆపూరికల్లా పలుకుబడిగల బొర్రయ్య శెట్టికి ధాచమని ఇచ్చాడు.

అవధాన్లు కుటుంబంతో సహా యాత్రకు పోవటం చూసి, బొర్రయ్య శెట్టికి ఆ సొమ్ము కాజేవామని బుద్ధిపుట్టింది. వెంటనే ఆ సొమ్ము తీసుకుని, బదులుగా రాళ్లూ రప్పలూ పడవేసి, ఎప్పటిలాగ మూత బిగించి వేశాడు.

భర్తచేస్తున్న ద్రోహంకనిపెట్టి శెట్టిభార్య 'ఇటువంటి పని వద్దు. మనకు శ్రేయస్సు

కాదు' అని అనేకవిధాల చెప్పిచూచింది. కాని, శెట్టికి ఈమాటలు నశ్చలేదు.

మరికొద్ది రోజులకే అవధాన్లు యాత్రలు ముగించుకొని వచ్చేశాడు. బొర్రయ్య శెట్టి వద్ద దానిబెట్టిన తన ముంత అడిగి తీసి కోన్నాడు. కాని తీరా మూత తీసి చూసు కోగా రూపాయలకు బదులు రాళ్లూ రప్పలూ ఉండెవరకు ఆయన గోల పెడుతూ పోయి, గ్రామాధికారి వద్ద ఫిర్యాదు చేశాడు.

గ్రామాధికారి అంతా విని తీర్పు చెప్పడంఎలాగా అనే విషయం ఏమీతోచక ఆలోచిస్తూ కూర్చున్నాడు. ఆయనకూతురు చాలా తెలివయినది. విచారించవద్దని ఆమె తండ్రికి ధైర్యంచెప్పి, ఈ పేచీ తనే పరిష్కరిస్తానన్నది.

మరునాడు అవధానులు, ఆయన భార్య, బొర్రయ్య శెట్టి, అతని భార్య గ్రామాధికారి

ఇంటి సావిట్రి హాజరయినారు. అక్కడ మూతవేసిన నాలుగు బుట్టలు సిద్ధంగా ఉన్నాయి.

తన కూతురు సలహాప్రకారం గ్రామాధికారి ఆబుట్టలలో రెండింటిని అవధానులు దంపతుల నెత్తిమీదకూ తక్కిన రెండూ బొర్రయ్య శెట్టి దంపతుల నెత్తిమీదకూ ఎత్తించాడు. 'మీరు నలుగురూ ఈబుట్టలు మోసుకుని ఆ కనపడే పెద్ద మర్రిచెట్టు వరకూ పోయి రండి, తిప్పు చెబుతా' నంటూ గ్రామాధికారి అవధాను దంపతులను తూర్పుదిక్కుకి, శెట్టిని భార్యనూ పడమటి దిక్కుకి పంపించాడు.

అప్రకారం నెత్తిని బుట్టలు ఎత్తుకుని వారు పోతూ ఎవళ్ళ తప్పునుగూర్చి వాళ్లు ప్రసంగించుకొన్నారు. 'చెబితే విన్నాడు కాదుగదా. పాపం, బ్రాహ్మణి దగాచేశారు!' అన్నది శెట్టి భార్య. 'ఒక్క నిమిషం కళ్లు

మూసుకుందూ, అదే పోతుందీ!' అన్నాడు శెట్టి. 'మనకు డబ్బు వదిలి శని పట్టనట్టు పోయిన సామ్ము పోగా ఈ మోతకూడా వచ్చిందే' అన్నది అవధాను భార్య. 'పూర్వజన్మ ఫలం...' అన్నాడు భర్త.

నలుగురూ తిరుగా గ్రామాధికారివద్దకు వచ్చి వారివారి బుట్టలు కింద పెట్టారు. ఆయన కూతురు మూతలు తీసేవరకు నలుగురు పిల్లలు కాగితాలు చేతపట్టుకుని బిలబిలమంటూ బయటకు వచ్చారు. ఆ కాగితాలమీద వాళ్లు వాళ్లు అనుకున్న మాటలన్నీ స్పష్టంగా వ్రాసి ఉన్నాయి. అప్పుడు గ్రామాధికారికి నిజానిజాలు సులువుగా తెలిసిపోయినై. అవధాను సామ్ము ఆయనకు తిరుగా జిప్పించివేసి, బొర్రయ్య శెట్టిని ఖైదులో వేయించారు. కూతురు తెలివివలన గ్రామాధికారి ఇంత చక్కటి తిప్పు చెప్పగలిగాడు.

పువ్వులకోట

పూర్వకాలంలో ఒక రాజుకి ఒక్కడే కుమారుడు. అతని పేరు బుద్ధిసాగరుడు. రోజూ సాయంకాలం గుర్రాల సాలలోకి వెళ్లి, పంచకల్యాణిని స్వయంగా తీసుకొని, స్వారి వెళ్లటం అతనికి మామూలు.

ఒకనాడు అతను గుర్రాల సాలకు పోయేసరికి, అక్కడ ఒక చిన్న పిల్లిపిల్ల కనపడి, "రాజకుమారా! త్వరలోనే మీ తల్లికి ఒక రాక్షసి బిడ్డ పుట్టబోతున్నది. ఆమె నిన్నూ, మీ కుటుంబాన్ని మింగివేసి, ఇల్లు నేలమట్టం చేసివేస్తుంది. కనుక నీవు ఈ వెంటనే భూలోకం చివరనున్న పువ్వులకోటకు వెళ్లిపోతివంటే తప్పించుకోగలుగుతావు" అని చెప్పింది.

ఇది విన్న తక్షణమే బుద్ధిసాగరుడు పంచకల్యాణిపైర దోడు ప్రారంభించాడు. కొంతదూరంలో అతనికి ఒక మైదానం కనపడింది. అక్కడ ఇద్దరు అవ్వలు

కూచుని కుట్టు కుడుతూ కనిపించారు. దారం తెగిపోతే కొత్త దారం తీసుకుని, సూదులు విరిగిపోతే కొత్త సూదులు తీసుకొని వాళ్లు అలా కుట్టుతూనే వున్నారు.

'అవ్వల్లారా! ఇదేనా భూలోకానికి చివర, చెప్పండి. నా రాక్షసిచెల్లెలు వెతుక్కుంటూ వచ్చి, నన్ను కబళించివేస్తుంది. అందుకని మీతో ఇక్కడ ఉండిపోతాను' అన్నాడు రాజకుమారుడు.

"నాయనా, భూలోకానికి చివర ఇది కాదు. ఈ దారమంతా అయిపోయి, సూదులన్ని విరిగిపోగానే మేము చచ్చిపోతాము. అప్పుడు మీ చెల్లెలు వచ్చిపడితే నువ్వై క్కడికి పోగలవు! మాదగ్గర ఉండటం నీకు క్షేమం కాదు" అని అవ్వలిద్దరూ అతనితో చెప్పారు.

తన బతుకు ఒంటిపాటు అయినందుకు విచారిస్తూ, బుద్ధిసాగరుడు మళ్లీ దోడు తీసి

డి. హేమలత, రాజమండ్రి.

ఒక అడవి చేరుకొన్నాడు. అక్కడ చెట్టు పీకుడుగాడు పెద్దపెద్ద వృక్షాలను పీకి పడ వేస్తుంటే, అవి పెళిపెళా శబ్దం చేస్తూ వున్నాయి. రాజకుమారుడు అతనితో "అబ్బీ! ఇదేనా భూలోకానికి చివర, చెప్ప. నా చెల్లెలు వెతుక్కుంటూ వచ్చి, నన్ను కబళించివేస్తుంది. అందుకని నీతో ఇక్కడ ఉండిపోతాను" అన్నాడు.

"నాయనా, భూలోకానికి ఇది చివర కాదు. ఇంక కొద్ది చెల్లె ఉన్నాయి. అవి పీకడం పూర్తి కావడంతో నా ఆయువు సరిపోతుంది. అప్పుడు అమాంతంగా నీ చెల్లెలు వచ్చి కబళించబోతే నువ్వెక్కడికి

పోగలవు? నాదగ్గర ఉండటం నీకు మేలు కాదు" అని చెట్టుపీకుడుగాడు చెప్పాడు.

ఒంటిపాటు బతుకయినందుకు ఏడుస్తూ, బుద్ధిసాగరుడు మళ్ళీ దౌడు సాగించాడు. ఈసారి ఒక కొండ ప్రదేశం కనపడింది. అక్కడ పర్వతపర్వతుడు కొండలను ఎత్తి బంతులలాగ ఎగుర వేస్తున్నాడు. అవి ఎత్తునుంచి నేలపైన పడి, దుమ్మయిపోతున్నాయి.

పర్వతపర్వతుణ్ణి చూచి రాజకుమారుడు "అబ్బీ! ఇదేనా భూలోకానికి చివర, చెప్ప. నా చెల్లెలు వెతుక్కుంటూ వచ్చి నన్ను కబళించివేస్తుంది. అందుచేత ఇక్కడ నీతో ఉండిపోతాను" అన్నాడు.

"నాయనా, భూలోకానికి ఇది చివర, కాదు. అదుగో ఆ పర్వతాలు కాసినీ ఎగరవేయడముతో నా జీవితము సరి పోతుంది. అప్పుడు హఠాత్తుగా నీ చెల్లెలు తరుముకువచ్చి కబళించితే నువ్వెక్కడికి పోగలవు? నాదగ్గర ఉండటం నీకు క్షేమం కాదు" అని పర్వతపర్వతుడు చెప్పాడు.

తన బతుకు ఒంటిపాటయినందుకు ఏడిచి రాగాలెట్టి, బుద్ధిసాగరుడు మళ్ళీ దౌడు సాగించాడు.

పోగాపోగా బుద్ధిసాగరుడికి, మేఘాలలో
నించి వేలాడుతున్న ఒక పువ్వులమేడ
కనపడింది. అదే తప్పకుండా భూలోకానికి
చివర అయివుంటుందని అతను నిశ్చ
యించుకొన్నాడు. తెరిచివున్న వాకిలినించి
పంచకల్యాణి సరాసరి కోటలోకి వెళ్లి
కోటలో అగింది.

కోటలోనించి ఒక సుందరి దిగివచ్చి,
రాజకుమారుణ్ణి చెయ్యిపట్టుకొని లోపలకు
తీసుకుపోయింది. "అబ్బాయీ! నువ్వు
వెతుక్కుంటూ వచ్చిన ఆ భూలోకం
చివర ఇదేను. ఇంతకాలానికి నువ్వు
ఇక్కడికి వచ్చినందుకు నాకు సంతోషంగా
వుంది. ఏకాంతంగా ఉండటంవల్ల ఇంత
కాలం నాకేమీ తోచిందికాదు. నా పేరు
ఛాయాసుందరి. నాతో ఆడుకుంటూ నువ్వు
ఇక్కడనే ఉండిపోవాలి" అని ఆమె
బుద్ధిసాగరుణ్ణి బలవంతపెట్టింది.

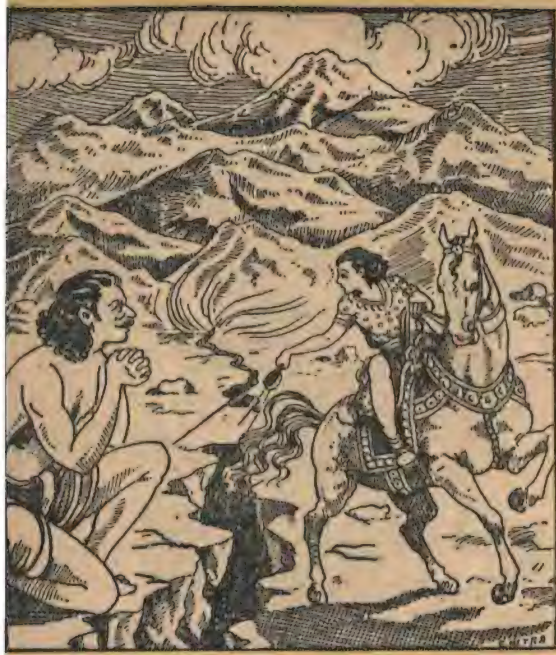
ఛాయాసుందరి ఇష్టప్రకారం అతను
పువ్వులకోటలోనే ఉండి, అదుతూ
పాడుతూ కాలక్షేపం చేస్తున్నాడు. అతను
తోటలన్నీ తిరిగేవాడు. చుట్టుపక్కల ఉన్న
గుట్టలు ఎక్లేవాడు. అయినా ఛాయాసుందరి
అతన్ని ఎప్పుడూ అటంకపరచలేదు.

ఒకరోజున బుద్ధిసాగరుడు, కోటపైకి
ఎక్కి చుట్టూ చూచాడు. ఒక దిక్కున
తన ఊరూ, ఆ వూళ్లో పైకప్పు లేచి
పోయిన వాళ్ళ ఇల్లా, బీటలు వేసిన
గోడలూ కళ్ళకు కట్టినట్టు కనబడినాయి.
ఇదంతా తన రాక్షసి చెల్లెలు చేసిన పనే
అయివుంటుందని అతనికి జ్ఞాపకంవచ్చి,
ఏడిచి రాగాలు పెట్టాడు.

అతని కళ్లు ఎర్రగా ఉండటం చూసి,
'ఏమిటి కారణం?' మని ఛాయాసుందరి
అడిగింది.

"నా మనస్సు ఏమీ బాగులేదు. నాకు
చెల్లెలు పట్టి, మా కుటుంబాన్ని నాశనం

చేస్తుందని పిల్లిపిల్ల కనపడి చెప్పింది. నే నెప్పుడే ఈరికి పోయి, నా తలిదండ్రులను బడికించగలనేమో చూచి వస్తాను” అని రాజకుమారుడు మాయామర్మం లేకుండా తన మనసులో బాధ చెప్పాడు.

ఛాయాసుందరి ఎంత వద్దని చెప్పినా అతను కాదుకూడదని బయలుదేరాడు. అప్పుడు ఛాయాసుందరి అతనికి ఒక మాయకుం చె, ఒక మాయదువ్వెన్న, రెండుమాయరేగిపళ్లు ఇచ్చివాటిని ఉపయోగించేవిధం చెప్పి పంపించింది.

పువ్వులకొటనుండి తిరిగివచ్చేటప్పుడు రాజకుమారుడికి ముందు పర్వతపర్వనుడి

కనపడ్డాడు. అతను విసరవలసినది ఇంక ఒక్క కొండ మాత్రమే ఉన్నది. దానితో అతని పని సరి. అందుకని విచారంగా ఉన్నాడు. బుద్ధిసాగరుడు అతనితో విచారించవద్దని చెప్పి, తనవద్ద ఉన్న మాయకుంచె విసిరేసరికి, భూమి పటెల్ మని బద్దలయి, అందులోనించి కోటివేల పర్వతాలు పైకిపుట్టుకు వచ్చినాయి.

అవి చూచేవరకు పర్వతపర్వనుడికి ఎంతో సంతోషం కలిగింది. “నాయనా, ఈ పర్వతాలు ఒక వెయ్యేళ్ళవరకూ సరి పోతాయి. నాకు మళ్ళీ ఆయువు పోసి నందుకు నీకు మేలు కలుగుతుంది” అని రాజకుమారుణ్ణి దీవించి పంపాడు.

రెండో మకాములో చెట్టు పీకుడుగాడు అగుపించాడు. ఇంక అతను పీకవలసినవి రెండే చెట్లు ఉండటంచేత, అవి కాగానే చచ్చిపోతానుకదా అనే బెంగతో ముఖం వేలవేసుకుని వున్నాడు. ‘నీకేం భయం లే’దని చెప్పి బుద్ధిసాగరుడు తనదగ్గర ఉన్న మాయదువ్వెన విసిరేసరికి, అక్కడ ఒక గొప్ప అరణ్యం తయారయింది. అది చూచి చెట్టుపీకుడుగాడికి సంతోషం

కలిగింది. "నాయనా, ఈ వృక్షాలు ఒక వెయ్యేళ్లవరకూ చాలును. నాకు మళ్ళీ ఆయువు పోసినందుకు నీకు మేలు కలుగుతుంది" అని దీవించి పంపాడు.

తరువాత మైదానంలో బుద్ధిసాగరుడికి అవ్వ లిద్దరూ కనపడ్డారు. సూదులూ, దారమూ బిపోవచ్చిన కారణంచేత, ఇక ఎలాగా చచ్చిపోతాముకదా అని వాళ్లు విరక్తిగా ఉన్నారు. 'మీకు వచ్చిన భయం లేదు' అని అంటూ బుద్ధిసాగరుడు తన వద్ద ఉన్న రేగిపళ్లు ఇద్దరకూ చెరివకటి ఇచ్చాడు. అవి తినేసరికి వాళ్ళకు యావనం వచ్చేసింది. వాళ్లు చాలా సంతోషించి, "నాయనా! నీ ధర్మమా అని మాకు మళ్ళీ వెయ్యేళ్లవరకూ ఆయువు పోశావు. మేము ఇంతకాలంనెంచీ అల్లుతూ వున్న జేబురుమాలు నీకు బహుమతి చేస్తున్నాము. పనివచ్చినప్పుడు దీనిని నేల మీద విసిరినట్టయితే నీకు కావలసిన సహాయం కలుగుతుంది. దగ్గిర ఉంచుకో" మని చెప్పి దీవించి ఇచ్చారు.

బుద్ధిసాగరుడు ఇల్లు చేరుకునేసరికి తల్లి లేదు, తండ్రి లేదు. ఒక గోడబీటలో నించి అతను ఇంటోకి తొంగి చూచాడు.

అన్న విషజాన వస్తాడో అని చెల్లెలు పెంచిన శరీరం తగ్గించుకుని వుంచింది. ఆమెను చూచి బుద్ధిసాగరుడు భయపడి పారిపోబోయేసరికి, చిరునవ్వు నవ్వుతూ చెల్లెలు ఇవతలకు వచ్చి,

'అన్నయ్యా, నీకోసమే ఎదురుచూస్తూ వున్నాను. ఈ గదిలో హాయిగా పాడుకుంటూ కూర్చో. ఇంతలో నేను ఫలహారం తయారుచేసి పట్టుకువస్తాను" అని ప్రేమతో అహ్వానించింది.

అతను అలాగా కూర్చుని పాడుకుంటూ వుండగా, పిల్లిపిల్ల మళ్ళీ వచ్చి "నాయనా, నీ చెల్లెలు నీకోసం ఫలహారం చేస్తున్న

దనుకుంటున్నావు కాబోలు. అదేమీ లేదు. నిన్నే ఫలహారం చేయటానికి సిద్ధం చేసుకొంటున్నది. తక్షణమే పారిపో” అని చెప్పింది.

పిల్లెపిల్ల సలహాప్రకారం బుద్ధిసాగరుడు పంచకల్యాణిని ఎక్కి పరుగుచ్చుకొన్నాడు. పాట ఆగిపోవటం కనిపెట్టి, చెల్లెలు గదిలోకి వచ్చి చూచింది. అన్న కనపడకపోయే సరికి, అతని జాడ కనుక్కొని ఉరుముకుంటూ వెంబడించింది.

అప్పుడు బుద్ధిసాగరుడు అవ్వ లిచ్చిన జేబురుమాలు తీసి విసిరాడు. అక్కడ ఒక లోతయిన అగాధం ఏర్పడింది. ఆమె

అది దాటి వచ్చేలోపల అతను అడవి చెరుకొన్నాడు. రెప్పపాటు కాలంలో ఆమె అడవికి వచ్చేసింది. ఈలోపల చెట్టుపీకుడు గాడు పెద్ద వృక్షాలు పెకలించి అడ్డుగా పడవేశాడు. అవి తప్పించుకుని ఆమె మళ్ళీ బయలుదేరేలోగా బుద్ధిసాగరుడు కొండలు చేరుకొన్నాడు. ఆమె అతనిని వెంట తరుముతూనే వుంది.

అక్కడ పర్వతవర్తనుడు మాత్రం ఊరుకొన్నాడా? గొప్ప పర్వతాలు కొన్ని ఎత్తి అడ్డు పడవేశాడు. వాటిని తప్పించుకుని ఆమె మళ్ళీ వెళ్లేలోపల బుద్ధిసాగరుడు పువ్వుల కొట చేరుకొన్నాడు. “ఈ సారి ఎలా తప్పించుకుంటావ్!” అని అరుస్తూ గోల పెడుతూ ఆమె వెంటబడుతూనే వుంది.

మేఘాలలోనించి ఇదంతా కనిపెడుతూ వున్న ఛాయామండరి కొట తలుపు తెరిచే వుంచింది. పంచకల్యాణి మళ్ళీ తలుపులో నించి సరాసరి వెళ్లి కొటలో ఆగింది.

రాక్షసిచెల్లెలు గర్జించుకుంటూ వచ్చి “నా అన్నను నాకు ఇచ్చివేయి” అని ఛాయామండరిని అడిగింది. “నేనివ్వను, పో” అని ఛాయామండరి చెప్పింది.

ఇక దెబ్బలాడి ఇతనిని జయింపలేము. యుక్తవెయ్యాలి అని అమె నిశ్చయించు కుంది. తన శరీరం బాగా తగ్గించి ఒక చిన్నిబాలిక రూపంలో ఛాయాసుందరి వద్దకు వచ్చి, "పానీ, నే నొక్కమాట చెబుతాను: నన్ను, మా అన్ననీ త్రాసులో పెట్టి తూము. ఎవరు ఎక్కువ బరువుంటే వాళ్లు గెలిచినట్టు నాకంటే అతను ఎక్కువ బరువయితే మాటాడక పోతాను, లేకుంటే ఎత్తుకుపోతాను" అని అన్నది.

ఈ మాయమాటలకు ఛాయాసుందరి నవ్వి సరే నన్నది. త్రాసు చిప్పలు భూ లోకి పు చివరకు అనేకట్టుగా ఛాయా సుందరి మేఘమండలమునించి వేలాడ వేసింది. బుద్ధిసాగరుడు ఎక్కిన చిప్ప కిందకంటా దిగిపోయేసరికి, కోపంకొద్దీ చెల్లెలు శరీరం పెంచి, "ఇదుగో, నేనే ఎక్కువ బరువూ!" అంటూ త్రాసుచిప్ప

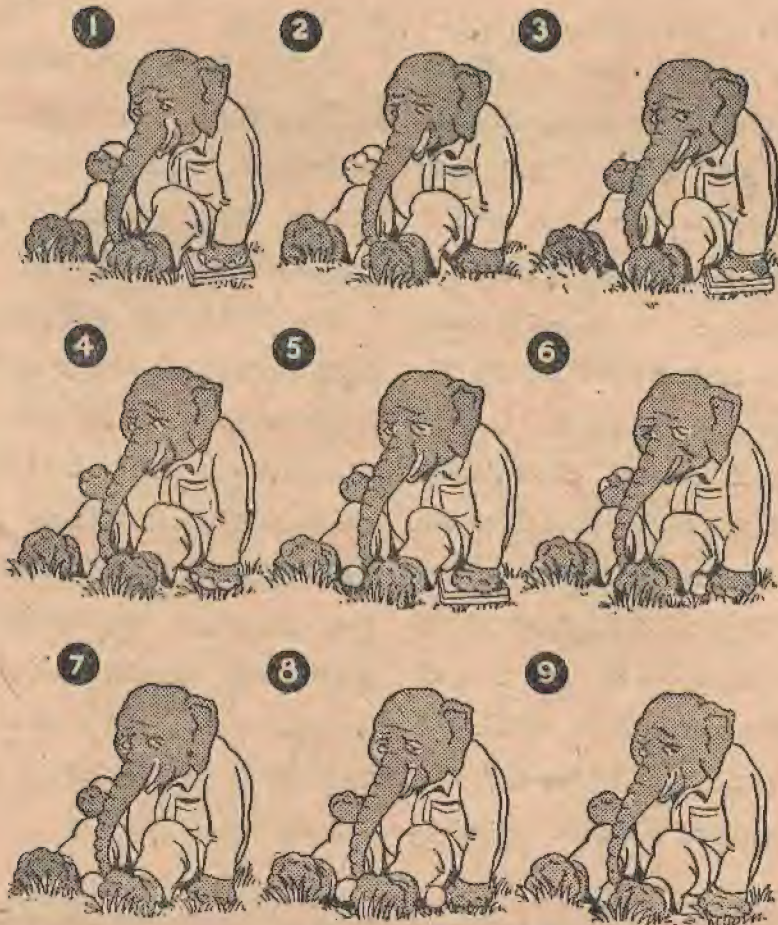
లోకి దూకింది. అమె బరువుకి త్రాసుచిప్ప తెగిపోయి అమె నేలమీదికి దొర్లిపోయింది.

ఆ చిప్ప ఎప్పుడయితే తెగిపోయిందో, బుద్ధిసాగరుడున్న త్రాసుచిప్ప పైకంటా లేచిపోయింది. అతను తెరిచివున్న తలుపు లోనించి దూరి, మేఘమండలంలోని పువ్వుల కొటలోకి వెళ్లిపోయాడు.

కోపంపట్టలేక పళ్లు కొరుకుతూ వున్న చెల్లెలిని చూచి నవ్వుతూ, ఛాయాసుందరి వెల్లిగా కిటికీతలుపులు మూసివేసింది.

అంతటినించి చెల్లెలి పీడ లేకుండా ఛాయాసుందరి, బుద్ధిసాగరుడూ హాయిగా కొటలో అడుక్కుంటున్నారు వాళ్లు పగటి పూట నక్షత్రాలను పట్టుకుపోయి వాటితో అడుక్కుంటారు. అందుకనే పగలు మనకి చుక్కలు కనపడవు. రాత్రిళ్లు మళ్ళీ పట్టుకువచ్చి వాటిని మనకోసం అకాశం మీద పదిలేస్తుంటారు.

పైన వున్న తొమ్మిది బొమ్మలూ, అన్ని ఒకేమాదిరిగా కనిపిస్తున్నా,
నిజానికి అలా లేవు. తొమ్మిదింటిలో రెండుమాత్రమే ఒక్కమాదిరిగా
వున్నాయి. ఆ రెండు ఏవో కనుక్కోండి. మీరు కనుక్కోలేకపోతే
జవాబుకి 51-వ పేజీ చూడండి.

ఈమధ్య జపానుపిల్లలు భారత ప్రధాని పండిత నెహ్రూకు వుత్తరాలు వ్రాశారనీ, వారి కోరిక తీర్చటానికి పండిత నెహ్రూ వీనుగను పంపిస్తున్నారనీ వచ్చిన వార్త మీరు వినివుంటారు.

హమాంకు నియోగి అనే కలకత్తావర్తకుడు ఇటీవల జపానుకు వెళ్ళినప్పుడు, ఆ విద్యార్థులందరూ తమ ఉత్తరాలను నెహ్రూపండితునికి అందజేయుమని నియోగిని నియోగించారు. ఆయన అందుకొన్న ఇటువంటి లేఖలు లెక్కకు 815 ఉన్నాయి.

వారు పంపిన వుత్తరాలూ, వివరాలూ దీనిలో చూడండి.

పిల్లల మిత్రుడు

స్నానము

ప్రతిరోజూ ఉదయమూ, సాయంకాలమూ రెండుపూటలా స్నానం చేయటం ఆరోగ్యకరం. అందులోనూ ఉదయస్నానం చాలా ముఖ్యం. స్నానమంటే ఊరికే గడమీద పోసుకొన్నట్టు ఒళ్లు తడిపితే ప్రయోజనంలేదు.

ఎత్తు ప్రదేశంనించి చల్లటి నీళ్లు తలపైన పడేటట్టు స్నానం చేస్తే, హాయిగా ఉండటమేగాక, అందువల్ల విద్యుచ్ఛక్తి పుట్టి శరీరానికి ఉత్సాహాన్ని ఇస్తుంది.

జబ్బుతో ఉన్నవాళ్లు తప్పనిసరి ఐతే వైద్యరీత్యా వేడినీళ్లు పోసుకోవలసిందే కాని, సామాన్యంగా చచ్చిటి స్నానమే ప్రశస్తం. చచ్చిటి స్నానంవల్ల జలుబు పడుతుందని చాలామంది భయపడుతూవుంటారు. అది వట్టిమాట.

స్నానం చేసేటప్పుడు కుంకుడుకాయతోగాని, శీకాయతోకాని ఒళ్లు గట్టిగా తోమినట్లయితే, చర్మరంధ్రాలలో చేరిన మలినములు వెదిలిపోతాయి. ఈరోజులలో శరీరానికి కాంతినిచ్చే రకరకాల సబ్బులుకూడా దొరుకుతున్నాయి.

ఏ నీరు స్నానానికి మంచిది? అని కొంతమంది ప్రశ్నిస్తారు. ప్రవహించే ఉదకమే స్నానానికి ఉత్తమమైంది. నిలవ ఉండే చెరువు నీరు, నూతి నీరు మొదలైనవి దాని తరువాతివే.

మంచినీటికే కరువైన కొన్ని ప్రదేశాలు ఉన్నాయి. అటువంటి చోట్ల కావలసినన్ని నీళ్లు ఇష్టమొచ్చినంతసేపు స్నానం చేయాలంటే ఎలా విలపుతుంది? నీటి వసతి బాగావుండే ప్రదేశాలలో పిల్లలు బద్ధకంవల్ల స్నానం చేయటం లేదంటే అది పెద్దపొరపాటు. పిల్లలు ప్రతినిత్యమూ స్నానంచేసేట్టు చూడటం పెద్దల విధి.

శుభ్రంగా, తృప్తికరంగా స్నానం చేయాలంటే మరుగు స్థలమే తగినది. అందుకనే, ప్రతి ఇంటా స్నానపు గది ఉండటం చాలా అవసరం.

A complex geometric pattern composed of numerous overlapping triangles and polygons. The shapes are outlined in dark brown lines on a lighter tan background. The overall effect is a dense, abstract map-like structure. Small dark dots are scattered throughout the pattern, particularly within the larger, more irregular shapes. The pattern is framed by a thin dark border.

ప
జ్ఞ
లు
కు

1	ఆ	స	బ		3	స	త్య	ము
	బ		జ			ప		ద
5	ప్ర	లి		6	వ	య	స	ము
			7			ము		
8	త	క్య	ద	ర		9	బ	స
	రు		ర		11	బి		హ
12	స	త్య	ము		13	బి	ర్య	తి

ಜ
ವಾ
ಬು

బొమ్మలకి జవాబు :

రెండూ ఒక్కమాదిరివి

ఇంద్రజాలము

ఇప్పుడు మీకొక చిత్రం చెప్పదలచు
కొన్నాను: పి. సి. సర్కార్ అనే పేరు
విన్నారోలేదో! ఆయన మన బారతీయుడు.
ఇంద్రజాల విద్యలో చాల గొప్పవాడు.

ప్రపంచపు మొత్తం
మీద పేరొందిన పెద్ద
గారడివాండ్రలో మన
పి. సి. సర్కార్ ఒకరు.

ఈయన ప్రపంచమంతా
సంచారంచేసి అద్భుతమైన
తన ప్రదర్శనలతో లక్ష
లాది ప్రజలను ఆనందింప
జేశారు.

గారడి, మెస్మరిజం విద్యలనుగురించి,
హస్తలాఘవం, టక్కుటమారా గజకర్ణ
గోకర్ణ విద్యలగురించి, కనుకట్టు వినోదాల
గురించి అనేక గ్రంథాలను ప్రకటించి
వున్నారు. ప్రపంచంలో గారడి విద్యను
గురించి వెలువడే పత్రికలన్నిటికీ
ఈయన వ్యాసాలు వ్రాస్తారు.

మన సర్కారుగారి రచనలు ఫ్రెంచి,
డచ్చి, స్పానిష్, ఇంగ్లీష్ మొదలైన
భాషలలోకి కూడా తరుమా అవుతూ
వుంటాయి.

అమెరికా పత్రికలు వీరి
వ్యాసాలను ఎక్కువ
అభిమానంతో ప్రకటిస్తూ
వుంటాయి. అమెరికాలోని
అనేక ప్రసిద్ధ పత్రికలు
మన సర్కార్ గారి ఫోటోను
ముఖచిత్రంగా ప్రకటించు
కొన్నాయికూడా. నిజానికి,
ఇదెంత గొప్ప విషయం?

నేబెల్ బహుమానము మోస్తరుగానే
(అమెరికా) న్యూయార్కులో ప్రకటిత
మయ్యే 'స్పింక్స్' పత్రికవారు ఏటేటా
ప్రపంచపు గొప్ప మాజిషన్లకు బహుమానం
ఇస్తూవుంటారు. అటువంటి పోటీకి నిల
బడి, స్పింక్సు బహుమానాన్ని రెండుసార్లు
అందుకొన్న ప్రముఖుడు మన సర్కార్

ఒక్కరే. ఇంకా చెప్పవలెనంటే ఈయన పొందిన ఘనతలు లెక్కకు మిక్కిలిగా ఉన్నాయి.

ఇంద్రజాల సామ్రాజ్యంలో మేటి ఐన సర్కార్ మన భారతదేశానికి మణిపూస అని చెప్పకొని మనం గర్వించవచ్చు. ఇటువంటి సిద్ధహస్తుడు, అంతర్జాతీయ ఖ్యాతిని ఆర్జించిన ఇంద్రజాలికుడు ప్రత్యేకించి 'చందమామ' పాఠకులకు గారడి చిత్రాలను నెలనెలా అందజేసి, ఆనందింపజేస్తామన్నారు.

సర్కార్ గారి గారడి చిత్రాలను బొమ్మలతోసహా, వచ్చే సంచికనుండి ఈ శీర్షిక కింద ప్రకటించబోతున్నాము. అద్భుతమైన ఆట్రక్కులన్నీ చెప్పినప్రకారము శ్రద్ధగా చేశారంటే మీకూ, మీ స్నేహితులకూ చెప్పలేని ఆనందాన్ని, వినోదాన్ని చేకూరుస్తాయి.

ఇప్పటినించి ఈ ఇంద్రజాలవిద్యను మీరు నేర్చుకొని, సిద్ధహస్తులైనారంటే, పెద్దవారైనతరువాత గొప్ప మాజిపస్లుగా తయారయి, ధనమూ కీర్తికూడ ఆర్జించగలరు.

చందమామ పజిల్

(భాషాభివృద్ధికి)

ఆధారములు

అడ్డము :

1. సంతృప్తి	8. తలపు
5. నిజము	9. మకాము
5. కూరజంతువు	12. శాశ్వతము
6. కాకి	13. శత్రువు

నిలువు :

1. కవాటము	7. కన్ను
2. భనున్ను	8. వనంతము
3. వేళ	10. యోగనిద్ర
4. సంతోషము	11. ద్విపము

అంకెల కమావాలు

142857 అనే అంకె ఉంది. దీనిని రాసుకొమ్మని నీ స్నేహితునితో చెప్పు. ఈ అంకెను 2 నుంచి 7 వరకు ఏ అంకెతోనైనా హెచ్చవెయ్యమను. ఆ వచ్చిన జవాబు అంతా నీకు చెప్పవక్కరలేదు. అందులో ఏదో ఒక స్థానంలోని ఒక అంకెను చెప్పమను. ఆ స్థానంలో ఆ అంకెను వేసి నువ్వు పూర్తి జవాబు వ్రాసి ఇవ్వడమే కాక ఏ అంకెతో హెచ్చవేసినదికూడా చెప్పగలవు. ఎలాగో తెలుసునా?

142857 అనే అంకెను 2 మొదలు 6 దాకా ఏ అంకెతో హెచ్చవేసిన ఈ అరు అంకెలే తారుమారవుతూ ఉంటాయి. ఉదాహరణకి నీ స్నేహితుడు 4.తో 142857 ను హెచ్చవేసినాడనుకో $142857 \times 4 = 5714280$. ఇందులో మూడో స్థానంలోని 1 నీకు చెప్పాడనుకో. దానికి కుడివైపున 4, 2, 8, ఎడమవైపున 7, 5 (571428) వేసి సరియైన జవాబు చెప్పడమే కాక ఏ అంకెతో హెచ్చ వేసినది నువ్వు పోల్చుకోగలవు. 7 తో 142857 ని హెచ్చ వేస్తే 999999 వస్తుంది. ఇది సులభంగా జ్ఞాపకం ఉంటుంది.

నాలుగు తొమ్మిదులు నూరు. ఎలాగో తెలుసా?

ఎనిమిది ఎనిమిదులు వెయ్యి. ఎలాగో తెలుసా?

$$\frac{9}{9} = 1$$

కాబట్టి

$$99\frac{9}{9} = 100$$

$$\begin{array}{r} 888 \\ 88 \\ 8 \\ 8 \\ 8 \end{array}$$

$$1000$$

అబ్బాయిలూ, అమ్మాయిలూ!

మీకు అక్షరాలూ, గుణింతాలూ, వత్తులూ వచ్చేసినయ్.

ఇప్పుడు ఈ క్రింది పాఠం చదువుకోండి.

यह = ఇది, ఇతడు, ఈమె, ఈ	किताब = పుస్తకము	क्या = ఏమి
वह = అది, అతడు, ఆమె, ఆ	कलम = కలము	कहां = ఎక్కడ
है = ఉన్నాడు, ఉన్నది	मेज़ = మేజాబల్ల	पर = మీద, పైన
दवात = సిరాబుడ్డి	में = లో, లోపల	घर = ఇల్లు
कौन = ఎవడు, ఎవతె, ఎవరు	लडका = పిల్లవాడు	का, की = యొక్క
बहन = సోదరి	एक = ఒక	लडकी = ఆడపిల్ల

यह किताब है ।	किताब मेज़ पर है ।	वह राम है ।
यह कलम है ।	मेज़ कहां है ?	वह लडका है ।
कलम दवात में है ।	मेज़ घर में है ।	वह कहां है ?
किताब मेज़ पर है ।	यह क्या है ?	वह घर में है ।
मेज़ घर में है ।	यह कलम है ।	राम का घर मांवलम में है ।
यह क्या है ?	कलम कहां है ?	वह कौन है ।
यह किताब है ।	कलम दवात में है ।	वह स्मणी है ।
किताब कहां है ?	वह कौन है ?	स्मणी राम की बहन है ।

క్రిందటి సారి 'సితాకోక చిలుకల' బొమ్మకి రంగులు వేశారుకదా. ఇప్పుడు 'జింక' బొమ్మకి ఏ రంగులు వేస్తే బాగుంటుందో ఆలా రంగులు వెయ్యండి. మీరు రంగులు వేసిన బొమ్మని వచ్చేనెల చందమామ అట్రమిడి బొమ్మతో పోల్చుకోండి.

Chandamama, August '49

Photo by B. Ranganadham

ಪೆ ದ ರಿ

